

PECETEA PAȘTELUI

Desigur, este un mare privilegiu pentru mine faptul că în dimineața aceasta pot să mă aflu aici, la această aniversare a nașterii adunării Evangheliei Depline a Oamenilor de Afaceri creștini din Phoenix și să știu că Domnul mi-a acordat o mică părticică din aceasta, să fiu în tovărășia voastră la acest dejun.

Aș vrea să-l ascult pe fratele Carl Williams și pe soția sa, pe fratele Stromey, pe fratele Shores, pe fratele Outlaw, pe ceilalți predicatori și pe voi toți.

Acum câteva zile am avut aniversarea zilei de naștere și cred că știți, sunt doar cu vreo cinci ani mai bătrân decât adunarea.

Într-o zi, cineva m-a întrebat: „Câți ani ai, frate Branham?”

„Douăzeci și cinci,” am răspuns eu. Am spus douăzeci și cinci, pentru că pe primii douăzeci și cinci de ani i-am trăit afară, departe de Dumnezeu. Eu nu L-am slujit prea bine în acești ani, dar cred că El nu-și mai aduce aminte de ei.

Aceasta este însă altceva, acum ne bucurăm că suntem aici.

Nu vreau să iau prea mult timp, ca să nu vă tulbur bucuria adusă de mărturiile frumoase pe care le-am auzit și de cântările minunate care s-au cântat. Dorința mea este să adaug și eu ceva la această bucurie.

Îl apreciez mult pe fratele de culoare care a cântat în dimineața aceasta: „El privește la vrăbiuță.” Surorile care au cântat, mi-au fost de mare ajutor când am venit aici pentru prima dată. Am primit o înregistrare în care cântau „Aș dori să

vorbesc iarăși cu El.”

Îl rog pe fratele Dawson, care este prietenul meu, sau pe altcineva care vrea, să cânte din nou în dimineața aceasta. Cred că Terry îl are. Aș dori să-l înregistrez pentru că îmi place mult acest cântec. De altfel, dorința mea este să vorbesc mai mult cu El și mă gândesc că toți avem aceeași dorință, de aceea am venit în dimineața aceasta aici.

Cred că este bine să menționez că săptămâna viitoare voi fi acasă, la Tabernacol, pentru serviciul de Paști, după care mă voi întoarce în California, și desigur, voi fi bucuros să-i întâlnesc pe frații de acolo.

În legătură cu aceasta, cred că Billy a fost informat greșit, deoarece i s-a spus că vom fi cazați la Hotelul Bittmore, dar nu am reușit să găsim locuri acolo, așa că cred că vom merge la Hotelul Embossy. Unul dintre bărbații de la Evanghelia deplină vă va spune sigur dacă mergeți acolo.

Când ne vom întoarce de acolo, voi pleca în Africa de Sud. Aceasta se va întâmpla peste o lună și nădăjduiesc că dacă va fi cu voia Domnului, vom avea un timp minunat fiindcă acolo ne vom întâlni cu oameni din trei națiuni.

Aș dori să vă rugați pentru noi. Poate ne vom mai întâlni până la plecare, iar dacă nu, ne vom vedea după ce ne vom întoarce. Nădejdea mea este că la întoarcere vom avea multe vești bune pentru voi.

Ultima dată când am fost acolo, Domnul mi-a dat cea mai mare adunare pe care am avut-o vreodată și la o singură chemare la altar, treizeci de mii de suflete L-au primit pe Hristos. Aceasta s-a întâmplat la o adunare liberă cu băștinașii.

Eu cred că ei au înțeles problema vindecării fizice, deoarece la o singură adunare

au fost vindecați aproximativ douăzeci și cinci de mii de bolnavi.

În ziua următoare, primarul Sidney Smith din Durban, mi-a zis: „Du-te și privește pe geam în stradă!” Când m-am uitat, am văzut o mulțime de camioane încărcate cu cârje vechi și alte lucruri care fuseseră aruncate de cei vindecați. În urma lor mergeau oamenii care fuseseră vindecați, și deși erau în război unii cu alții, se țineau de braț și cântau: „Crede numai”, în limba lor. Vă spun sincer că inima mea a tresăltat de bucurie. Când vezi așa ceva, îți dai seama că osteneala ta nu este zadarnică.

Nădejdea mea este că Domnul va repeta acea binecuvântare, dar nu pentru că mergem noi acolo, ci pentru că așteptăm cu toții venirea Lui. Este la fel cum spune cântarea: „Noi căutăm acea mică oaie pierdută,” iar El nu va veni până când ea nu va fi înăuntru. Fiecare oaie trebuie să fie înăuntru, în staul, pentru că El nu va închide ușa până când nu va intra și ultima.

Astfel, fraților predicatori, sunt sigur că toți împreună vom căuta să găsim în dimineața aceasta acea ultimă oaie pierdută. Poate este află aici în Phoenix, eu nu știu aceasta, dar de un lucru sunt sigur, și anume, că atunci când va intra și aceea, Păstorul va închide ușa.

De când am îmbătrânit, îmi este greu să-mi amintesc toate versetele, de aceea mi le notez. Cu ani în urmă puteam să memorez cincizeci de versete, dar acum nu mai pot.

Deci, noi așteptăm venirea Domnului.

Domnul să vă binecuvânteze pe toți.

Voi ați venit aici ca să ascultați mărturiile acestor oameni și desigur, vă gândiți:

„Când mă voi ridica eu, voi spune ceva aproape ca aceea...”

Adevărul este că sunt multe de spus și că pentru a le spune pe toate, este nevoie de toată ziua. Fie ca această grupare mică să crească. Rugăciunea mea sinceră este ca fiecare biserică din Phoenix să crească până la venirea Domnului Isus.

Acum, ca să ne odihnim puțin, haideți să ne rugăm:

Dumnezeule Atotputernic, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, pe care L-ai înviat din morți și L-ai dat ca Jertfă pentru noi, Îți mulțumim pentru privilegiul pe care îl avem în dimineața aceasta, de a sta în prezența Ta, cu poporul Tău care a fost răscumpărat și privește spre cea de-a doua venire a Ta, când vom fi primiți la El însuși.

Dacă printre noi este vreun păcat, curăță-ne cu isop, Doamne. De asemenea, Te rugăm să vindeci orice persoană bolnavă dintre noi, iar dacă ei nu Te cunosc pe Tine și acest mare botez al Duhului Sfânt, pentru care noi Îți suntem plini de mulțumire și de recunoștință, dă-li-l și lor, ca să fie botezați în Trupul lui Hristos și astfel, să fie aduși înăuntru.

Binecuvântează-ne la citirea Cuvântului Tău și binecuvântează strădania noastră de a vorbi Adevărul Cuvântului Tău. Închide-ne gura la ceea ce este neadevărat și deschide-ne inima și gura la ceea ce este adevărat, fiindcă ne încredințăm în brațele Tale, Tată.

Folosește buzele noastre ca să vorbească, urechile ca să audă și inimile ca să primească Cuvântul Tău, pentru că Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Aș vrea să citesc din trei locuri din Cuvântul sfânt. Dacă doriți să vă notați aceste texte sau să le memorați, am să vi le spun bucuros: **Matei 28.1-10; Apocalipsa**

1.17-18 și Romani 8.11.

Suntem în pragul Paștilor, de aceea în timp ce vă notați textele, mă gândesc că săptămâna viitoare este cea mai importantă săptămână a anului. După părerea mea, acesta este cel mai mare eveniment istoric care a avut loc vreodată pe pământ; nu este altul care să-l întrecă.

Poate cineva spune: „Acesta este răstignirea!” Da, acesta a fost un lucru mare, însă mulți oameni au murit răstigniți. Chiar și în ziua în care a murit Domnul nostru, au murit încă doi oameni care au fost crucificați, dar Unul singur a înviat din morți! Aceasta este lucrarea care a pus Pecetea.

Acum aș vrea să citesc textele anunțate. Dacă va fi cu voia Domnului, acesta este un micuț Mesaj de dinainte de Paști, de aproximativ patruzeci de minute.

Să citim mai întâi din **Evanghelia după Matei 28.1-10:**

„La sfârșitul zilei Sabatului, când începea să se lumineze înspre ziua dintâi a săptămânii, Maria Magdalena și cealaltă Marie au venit să vadă mormântul.

Și iată că s-a făcut un mare cutremur de pământ; căci un înger al Domnului s-a coborât din cer, a venit și a prăvălit piatra de la ușa mormântului și a șezut pe ea.

Înfățișarea lui era ca fulgerul, și îmbrăcămintea lui albă ca zăpada.

Străjerii au tremurat de frica lui și au rămas ca niște morți.

Dar îngerul a luat cuvântul și a zis femeilor: „Nu vă temeți; căci știu că voi căutați pe Isus care a fost răstignit.

Nu este aici; a înviat, după cum zisese. Veniți de vedeți locul unde zăcea Domnul;

și duceți-vă repede de spuneți ucenicilor Lui că a înviat dintre cei morți. Iată că El merge înaintea voastră în Galileea; acolo Îl veți vedea. Iată că v-am spus lucrul acesta.”

Ele au plecat repede de la mormânt, cu frică și cu mare bucurie, și au alergat să dea de veste ucenicilor Lui.

Dar iată că le-a întâmpinat Isus și le-a zis: „Bucurați-vă!” Ele s-au apropiat să-l cuprindă picioarele și l s-au închinat.

Atunci Isus le-a zis: „Nu vă temeți; duceți-vă de spuneți fraților Mei să meargă în Galileea: acolo Mă vor vedea.”

În continuare vom citi din **Apocalipsa 1.17-18:**

„Când L-am văzut, am căzut la picioarele Lui ca mort. El Și-a pus mâna dreaptă peste mine și a zis: „Nu te teme! Eu sunt Cel Dintâi și Cel de pe Urmă,

Cel Viu. Am fost mort, și iată că sunt viu în vecii vecilor. Eu țin cheile morții și ale Locuinței morților.”

Și Romani 8.11:

„Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți va învia și trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său, care locuiește în voi.”

Mă încred în Domnul că El ne va da binecuvântarea Sa la citirea acestor cuvinte

În ce privește Paștele, eu le-am pecetluit în inima mea ca fiind cel mai important eveniment al anului. Spun aceasta, pentru că Paștele a dovedit ce a spus Scriptura.

Toate Scripturile au scris despre El și despre ce va face, dar învierea din morți a pecetluit faptul că El era Mesia: Pecetea Paștelui.

Noi avem foarte multe dovezi despre aceasta, de aceea astăzi vom vorbi despre Pecetea Paștelui.

Oamenii vorbesc despre cumpărarea locurilor de Paști, dar în dimineața aceasta, eu voi vorbi despre Pecetea Paștelui. Aceasta este o altfel de Pecete decât aceea pe care o cumpărăm de la Asociația Tuberculoșilor sau din orice alt loc. Da, eu cred că aceasta este o Pecete diferită de toate celelalte.

Și fiindcă Paștele este cea mai importantă zi din an pentru creștini, pentru cei care spunem că suntem copiii lui Dumnezeu, doresc să ne adâncim în Cuvânt ca să vedem cum putem avea părtășie cu acest lucru măreț pe care l-a făcut Hristos pentru noi.

Cuvântul lui Dumnezeu a vorbit cu multe sute de ani înainte de venirea Sa, despre crucificarea Sa, despre suferința și moartea Sa și de asemenea, despre învierea

Lui. Noi vom participa, desigur, la aceste servicii săptămâna viitoare, ascultând programele de la radio sau predicile păstorilor noștri, etc.

Mai presus de toate lucrurile pe care le-a făcut Isus, luând desigur în considerare legitimarea Sa prin Cuvântul lui Dumnezeu, vindecarea bolnavilor, învierea morților, scoaterea demonilor, predicarea Evangheliei la săraci și împlinirea fiecărui Cuvânt al lui Dumnezeu care a arătat tot ce va face El când va veni, suferința îndurată pentru păcatele noastre, ca să facă ispășirea pe cruce, acolo unde nu putea să stea nimeni altul afară de El, este Paștele, care a pecetluit tot ce s-a spus mai dinainte despre El, prin profeți.

Noi știm că au fost profeți care au făcut vindecări, ba chiar și învieri din morți, la fel ca Isus, dar Paștele a pecetluit întreaga lucrare.

Cuvântul lui Dumnezeu a fost pecetluit pentru totdeauna între copiii lui Dumnezeu și toată întunecimea și îndoielile au fost nimicite în dimineața aceea binecuvântată. Înaintea acelei zile, oamenii erau într-o închisoare, dar ziua aceea a adus eliberarea. Ei au văzut mișcări religioase, prin Duhul Sfânt, dar când inițiatorul lor murea, mișcarea se stingea. Dar într-o zi a venit UNUL care a spus: *„Am putere s-o dau (Viața) și am putere s-o iau iarăși.”* (Ioan 10.18), apoi a dovedit că ceea ce a spus, pentru mine este Pecetea, cu alte cuvinte, a dovedit că El spune ceva și apoi dovedește.

Priviți-l pe Columb. El a crezut că pământul este rotund, deși oamenii din timpul lui nu erau de acord cu aceasta. Dar el era un bărbat care avea viziuni, iar într-o zi a pornit să dovedească ce a văzut în viziune: să arate că acesta este adevărul.

Și Dumnezeu a vrut să dovedească adevărul Cuvântului Său, dar era un singur Om care putea să facă aceasta, și anume: Isus. El este Cel care a venit și a dovedit că Cuvântul este Adevărul.

Aceasta a pus Pecetea, a rupt toate legăturile întinericului și a împrăștiat toate superstițiile celorlalte religii, în cadrul cărora s-au ridicat bărbați mari care au spus lucruri minunate, dar ei sunt cu toții în mormânt. Religia creștină este singura care are mormântul gol. Aceasta este pentru mine dovada că El este Dumnezeuul celor vii și al celor morți; este dovada că El poate să ne readucă de la moarte la Viață. Duhul Său de înviere a dovedit de-a lungul anilor că El este Singurul care posedă această putere de Viață; că este Singurul care poate să-i învieze pe morți și să-i aducă la Viață.

La Paști, El a dovedit că poate învinge moartea, iadul și mormântul. Cum a făcut aceasta? Prin faptul că a înviat din morți prin marea Sa putere biruitoare.

Apocalipsa 1.18 spune: *„Eu sunt Cel Dintâi și Cel de pe Urmă, Cel Viu. Am fost mort, și iată că sunt viu în vecii vecilor. Eu țin cheile morții și ale Locuinței morților.”*

Ce mărturie! El nu numai că a făgăduit, dar a și împlinit aceasta, dovedind că El are exact ceea ce a pretins că are.

Eu cred că Dumnezeu grăbește ziua aceea în care noi, ca și credincioși ai Bibliei, vom putea dovedi ceea ce vorbim. Aceasta este ceea ce face să se păstreze pământul. Așa este, lumea este în căutarea acestui „conservant”, iar noi privim după ziua când vom putea dovedi prin viața noastră și prin Biblie, că Cuvântul lui Dumnezeu trăiește în noi.

În Romani 8.11 scrie: *„...dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți va învia și trupurile voastre muritoare.”*

El a dovedit aceasta nu numai pentru El, ci și pentru noi. A dovedit că El era laHVeH Răscumpărătorul și că are putere peste moarte, peste iad și mormânt și

ne-a făcut acces la același Duh, așa că putem avea asigurarea că vom fi înviați prin același Duh.

Cuvântul „înviat” înseamnă „a fi făcut viu după moarte.” După moarte este învierea.

Timp de multe secole, Cuvântul lui Dumnezeu a fost pus sub semnul întrebării. Aceasta s-a întâmplat până când făgăduința în cauză a fost împlinită și dovedită ca adevărată. Înțelegeți? El nu numai că a vorbit, dar a și împlinit ceea ce a spus.

Dacă Isus a spus: *„Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură... Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede...”* (Marcu 16.15-18), El a arătat clar că aceste semne îi vor urma pe cei ce cred, aceasta fiind dovada că mărturia lor este adevărată.

Poate cineva spune: „Noi credem!” dar cât timp nu posedăm semnul doveditor despre care a vorbit El și a spus că va fi în noi, mărturisim doar că suntem credincioși, dar nu deținem drepturile credincioșilor.

Cu câteva zile în urmă, am ascultat la radio un program în care un predicator din Tucson a luat poziție împotriva noastră, spunând că penticostalii nu sunt decât niște înșelători. El a mai spus: „Omul care vorbește în limbi și pretinde că vindecă bolnavii și toate celelalte lucruri, să plece de aici și să se roage pentru cei săraci și neștiutori, pentru că aceia sunt descurajați și au nevoie de ajutor.”

Oh, cum aș fi vrut să pot discuta puțin cu bărbatul acela! El a mai spus că aceste daruri au fost date în ziua de Rusalii numai pentru apostoli și aceasta a fost tot, dar Biblia spune că treizeci de ani mai târziu, Pavel a rânduit aceste daruri în biserică (1 Corinteni 12). El a așezat în biserică darul minunilor și al vorbirii în limbi, precum și toate celelalte daruri. Da, toate aceste daruri au fost așezat în biserică Sa.

Isus a spus în Marcu 16.15: „*Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.*” Unde? În toată lumea. La cine să propovăduiască? La orice făptură. Pe cine vor însoți aceste semne? Pe cei ce vor crede.

Deci, încă o dată: Unde? În toată lumea. Cui? La orice făptură. Pe cine vor însoți? Pe oricine va crede. Deci, aceste semne vor însoți pe orice făptură din lumea aceasta care va crede. Da, aceste semne îi vor urma pe cei credincioși, așa că:

„...În Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi;

vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.” (Marcu 16.17-18).

Aceasta este ultima însărcinare pe care a primit-o Biserica.

Treizeci de ani mai târziu, când Pavel a rânduit darurile în biserică, a spus următoarele în Galateni 1.8:

„Dar, chiar dacă noi înșine sau un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o Evanghelie deosebită de aceea pe care v-am propovăduit-o noi (Vedeți, v-a fost predicată deja), să fie anatema!”

Eu cred că Rusaliile au început dar nu s-au încheiat, ele fiind încă valabile pentru orice făptură, indiferent de timpul sau locul în care trăiește. Binecuvântarea cincizecimii va fi peste oameni în toate timpurile. Dar ce este ea? Dovada învierii!

„Evanghelia” înseamnă „Vestea bună.” Vestea bună despre ce? Despre învierea Lui din morți.

Și El a spus: „...pentru că Eu trăiesc, și **voi** veți trăi.” (Ioan 14.19). Care voi? Voi care erați morți în păcat și călcători de Lege. Dumnezeu ne-a înviat împreună cu Hristos, prin Duhul care L-a înviat și pe Isus Hristos din morți, de aceea, acum stăm în locurile cerești împreună cu El, vorbind și lucrând împreună cu El. Ce bucurie mare este să le spui aceste lucruri celor ce cred Adevărul! Eu mărturisesc astăzi ceea ce s-a întâmplat.

Întrebarea care se pune este dacă noi îi chemăm cu adevărat pe oameni la Hristos sau îi chemăm doar la o biserică?

Noi ar trebui să-i aducem la Hristos, unde este Puterea învierii. Desigur, este bine că mergem la biserică, eu nu am nimic împotriva, dar nu este destul dacă ne oprim numai la aceasta. Este bine că veniți la biserică, dar de la biserică să mergem la Hristos, fiindcă trebuie să primiți Puterea de înviere. Aceasta este singura modalitate de a ajunge la învierea generală; este singura cale prin care vom fi scoși din moarte:

„Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți va învia (va aduce la viață) și trupurile voastre muritoare.” (Romani 8.11). Ce făgăduință!

Vedeți? Esența învierii este să spunem, să arătăm și să dovedim că Isus Hristos a înviat din morți. El nu este mort, ci trăiește, este viu! El este în noi.

„Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea; pentru că Eu trăiesc, și voi veți trăi.”

În ziua aceea, veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl Meu, că voi sunteți în Mine și că Eu sunt în voi.” (Ioan 14.19-20).

„Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.” Amin.” (Matei 28.20).

Ca și creștini, noi toți predicăm că El este viu și că noi am fost înviați din moarte și aduși la Viață prin Duhul Lui. Dacă nu am fost înviați, nu am fost făcuți vii. Cu voia Domnului, acum vom pătrunde în acest subiect, ca să vedem cum am fost înviați și cum putem ști că acesta este Adevărul.

Aceasta este viața voastră. Aceasta este viața mea. Dacă ceea ce vă voi spune nu este adevărat, înseamnă că sunt unul dintre cei mai nebuni oameni din lume; înseamnă că mi-am pus viața în slujba unei minciuni și la fel voi. Dar dacă acesta este Adevărul, și este, înseamnă că Îi datorez tot ce am. Da, eu datorez totul cauzei pentru care suntem aici și mă gândesc că ar trebui să punem totul în slujba Lui.

Apropierea Paștilor produce în mine un sentiment profund, deoarece știu că aceasta este ziua în care lucrurile au fost pecetluite pentru totdeauna în ochii lui Dumnezeu.

Noi vedem că același Duh care L-a înviat pe Isus din morți, locuiește și în noi. Cum este posibil acest lucru? Foarte simplu: Acesta este Duhul care dă Viața, care învie. Nu Cuvântul dă Viața, ci Duhul! Duhul este Cel care aduce Cuvântul la Viață sau Îl face viu, Îi dă aripi să zboare, Îi dă putere. Da, Duhul face aceasta!

Bobul de grâu este doar un bob, dar dacă posedă germenul de viață, încolțește, viața din el vine la suprafață. Germenul este cel care dă viață bobului de grâu.

Odinioară, noi am fost în păcat, măcar că eram făcuți după chipul lui Dumnezeu. De ce aceasta? Pentru că am încălcat porunca Lui. Dar El a pregătit o cale prin care a pus această Putere de Viață în trupurile noastre muritoare.

Acum vorbesc despre trupul vostru.

Isus era Cuvântul, credeți aceasta, nu-i așa?

„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu... Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.” (Ioan 1.1+14).

Ca Mesia cel făgăduit, Isus a făcut viu fiecare Cuvânt care a fost profețit cu privire la El: nașterea din fecioară, vindecarea bolnavilor, etc. Toate aceste făgăduințe au fost făcute vii, adevărate. El era Cuvântul manifestat pe pământ, dar nu putea să facă aceasta doar ca un simplu Om. De aceea, Duhul lui Dumnezeu a locuit în El fără măsură, ca să facă vii toate făgăduințele.

Nădăjduiesc că acum vă este clar acest lucru. După trup, Isus a fost un Om, dar Duhul care a locuit în El era Duhul Sfânt. Acesta este motivul pentru care a spus: *„...Cuvintele pe care vi le spun Eu, nu le spun de la Mine; ci Tatăl, care locuiește în Mine, El face aceste lucrări ale Lui.”* (Ioan 14.10).

Isus Însuși era Cuvântul, pentru că El era *„la început cu Dumnezeu.”* Acesta este un mod greșit de a folosi Cuvântul, dar cred că voi le veți vorbi corect oamenilor, dar El a fost hotărât mai dinainte, prin cunoștința mai dinainte a lui Dumnezeu. Planul lui Dumnezeu era să trimită un Mântuitor, iar acest Mântuitor nu putea fi altcineva decât propriul Său Fiu. Aceasta este făgăduința pe care Dumnezeu a dat-o încă din grădina Eden: că Isus va fi aici.

El a fost aici ca Om născut din fecioară, dar a trebuit ca Duhul lui Dumnezeu să facă Cuvântul viu. El era Cuvântul viu, Cuvântul făcut viu pentru acel ceas.

Venise timpul ca voi să primiți un Mântuitor, pentru că Legea a eșuat și totul dăduse faliment. Dar El ne-a dat un Mântuitor, pe Mântuitorul făgăduit și El a fost

făcut viu prin Cuvântul lui Dumnezeu.

Acum, dacă același Duh care a locuit în Hristos, ca să fie Salvatorul venit pe pământ, locuiește în voi, deveniți o parte a acestui Cuvânt și sunteți mântuiți prin El. Atunci, Duhul care locuiește în voi, va învia trupurile voastre muritoare și le va scoate la sfârșitul timpului din mormânt. Până atunci, El va învia ființa voastră și va alunga întunericul, prin faptul că primiți Adevărul acestui ceas.

Pavel ne-a dovedit clar acest lucru în Romani 8.11:

„...dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți va învia și trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său, care locuiește în voi.”

Același Duh care L-a înviat pe El, îi face vii și pe credincioșii adevărați, dându-le Viața veșnică. Da, Duhul care L-a înviat pe Isus din morți, locuiește acum în credincioși, înviindu-i în Viața veșnică. Dar există o singură Viață veșnică și un singur Duh veșnic, iar acesta este Dumnezeu.

Numai Dumnezeu este veșnic, iar pentru că noi suntem copiii Lui, suntem o parte din El. Da, noi suntem atributele gândului Său. Prin exprimare, gândul Său a devenit Cuvânt, așa că fiecare om care posedă Viața veșnică, a fost în gândul lui Dumnezeu înainte de întemeierea lumii. Aceasta este singura cale de a fi cu El: să fiți un atribut al Lui. Atunci sunteți o exprimare a gândului Său care a devenit Cuvânt, iar Cuvântul Lui este veșnic.

Același lucru este cu Fiul lui Dumnezeu, Mântuitorul.

Noi am devenit fiii și fiicele lui Dumnezeu prin același Duh, prin aceeași cunoștință mai dinainte a lui Dumnezeu. Acesta este motivul pentru care avem Viața veșnică.

Uitați-vă la milioanele de oameni de pe pământ care nu l-au primit când a fost aici. Dar cât de mulțumitori ar trebui să-l fim noi în dimineața aceasta, știind că avem confirmarea directă și dovezile biblice că suntem cuprinși în marea dimineață a învierii care vine, în marele Paști.

Noi posedăm chiar acum arvuna acestora în trupul acestor muritori. Astfel, în ziua când Duhul Sfânt va veni să-i cheme pe ai Săi, cei aleși vor fi primii care vor fi înviați. Acesta este un lucru mareț și așa vrea ca frații predicatori să încerce să-l înțeleagă.

La început, marele Duh... Atunci El nu era numit încă Dumnezeu, ci era Cel veșnic.

Cuvântul „Dumnezeu” înseamnă „Cel ce primește închinare,” dar atunci nu era încă nimeni care să-l se închine. Nu erau îngeri, nu era nimic în afară de Cel veșnic.

Ca să poată fi Dumnezeu, trebuia să existe cineva care să-l se închine, așa că El i-a creat pe îngeri, pe heruvimi, pe serafimi, ființe care urmau să-l se închine. În felul acesta a început să fie dezvăluit marele Său Plan.

Deci nu uitați că, dacă n-ați fi fost în gândul lui Dumnezeu, nu ați exista acum. În voi este ceva care este veșnic; iar ceea ce este veșnic îi aparține lui Dumnezeu.

În gândul lui Dumnezeu era hotărârea ca voi să stați exact unde sunteți acum. În gândul Său, eu am stat deja la acest amvon în dimineața aceasta, pentru că prin cunoștința Lui mai dinainte, El cunoaște toate lucrurile mai dinainte. Acesta este motivul pentru care Dumnezeu poate spune sfârșitul înaintea începutului. El este veșnic, iar prin faptul că ești un fiu sau o fiică a lui Dumnezeu, ai fost de la început în gândurile Lui.

Tu ești pe pământ și umbli prin lume ca un păcătos, dar într-o zi se întâmplă ceva

pe drumul vieții tale. Tu nu înțelegi ce s-a întâmplat, dar simți că îți este foame. De ce? În voi este Ceva ce nu ați pus voi; Ceva ce nu ați dorit voi să fie acolo. Este Ceva împotriva naturii voastre. Ce este aceasta? Cunoștința mai dinainte a lui Dumnezeu care lucrează.

Cuvântul lui Dumnezeu a fost născut ca Fiul lui Dumnezeu, ca să fie Emanuel, plinătatea deplină a lui Dumnezeu exprimată într-un Om. El a fost ascultător în toate lucrurile, iar la Iordan S-a lăsat botezat de profetul Ioan Botezătorul. El a fost pe deplin ascultător ca Fiul, iar pe când ieșea din apă, cerurile s-au deschis înaintea lui Ioan, și a putut vedea Duhul Sfânt coborând din cer și spunând: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit...*” (Matei 3.17). Vedeți? Ascultare deplină! Dumnezeu L-a făcut cunoscut în ascultare.

Oh, femei și bărbați încăpățânați, în dimineața aceasta este Cineva care vă spune că acesta este Adevărul. Este Duhul Sfânt care vrea să vă aducă la cunoștința Adevărului ceasului în care trăim. Nu la cunoștința adevărului unui timp care a trecut deja, ci la cunoștința Adevărului acestui ceas. Sunt mii de oameni care au rămas ascultători în ceasurile care au trecut, dar timpul acela era un ceas prezent atunci.

Când a venit Isus, acolo a stat Cuvântul, iar poporul a putut să-L vadă pe Dumnezeu legitimându-Și Cuvântul.

Oamenilor pentecostali, lăsați-mă să vă spun ceva: Noi trăim în zilele de pe urmă, în zilele când Dumnezeu a făgăduit că va turna Duhul Său peste orice făptură, astfel încât tinerii și tinerele vor proroci. Acesta este ceasul! Aceasta este ceea ce face Creatorul în voi.

Eu v-am mai povestit despre fermierul care a pus un ou de vultur sub găină. Cred că mulți dintre voi își amintesc povestirea despre găina care a adus la viață un pui de vultur.

Vedeți, este atmosfera. Biserica prezbiteriană, metodistă, baptistă, etc., fiecare din ele pot da naștere acestor vulturi. Desigur, atmosfera este cea care face aceasta.

Așa cum obișnuia să spună dr. Bosworth: „Dacă luați un ou de găină și-l puneți sub un cățel, pe care îl legați și-l puneți să clocească, va scoate un pui.” De ce aceasta? Pentru că sunt create toate condițiile necesare.

Tot așa, dacă o biserică sau un grup se adună și se roagă până dispar părerile și lucrurile lor, și privesc drept la fața lui Dumnezeu, aceasta va da naștere la vulturii. Eu sunt atât de sigur de aceasta, pe cât sunt de sigur că mă aflu aici.

Aceasta este ceea ce cred eu că face acest grup al Oamenilor de Afaceri Creștini: creează atmosfera, mediul prielnic.

Noi ne adunăm în grupuri, așa că unul aparține aici, altul dincolo, etc., dar haideți să spargem atmosfera creată de fiecare dintre noi, și să creăm o atmosferă de închinare cerească, astfel încât să avem atmosfera corectă.

Vulturii se nasc din orice biserică de pretutindeni.

Puiul din povestea mea a mers multă vreme cu găina, dar cotcodăcitul ei era ceva străin pentru el. Nu putea înțelege ce voia să spună găina și nici ce înseamnă scormonitul ei în gunoiul din ogradă. Acea nu era o hrană potrivită pentru el. Găina mânca gândaci, viermi, ceea ce un vultur nu mănâncă, așa că totul i se părea străin. El era asemenea unei rățuște urâte. Poate era - nu o spun ca un sacrilegiu -, un baptist liber sau așa ceva.

Voi știți că într-o zi, mama lui care a știut că a avut un ou, și-a deschis aripile larg și a pornit în căutarea puiului pierdut, strigând cât putea. Așa se face, că într-o zi a trecut pe deasupra curții. Când micuțul pui a auzit acel strigăt familiar, strigăt pe

care nu-l mai auzise niciodată înainte, dar de care și-a dat seama că i se potrivește asemenea unei mănuși pe mână, a știut că aceea era mama lui. Dar și ea știa că acela era fiul pe care îl căuta.

Tot așa, Dumnezeu a rânduit în fiecare epocă Biserica Sa pentru acel timp; a rânduit un Mesaj pentru ceasul acela. Oamenii puteau să aibă legi și păreri, dar la timpul hotărât, Duhul Sfânt al lui Dumnezeu pornea în căutarea oului pierdut, conform hotărârii Lui mai dinainte; iar când omul respectiv auzea Mesajul, nu era, nu este și nu va fi nici o biserică denominațională care să-l poată opri.

Aceasta îl va ridica în înălțimi. El primește Mesajul Lui, dovedind că este o pasăre deosebită, o creatură deosebită. El este un vultur, de aceea va auzi strigătul pentru că Isus a spus: *„Oile Mele ascultă glasul Meu...”* care este Cuvântul, *„...și nu merg deloc după un străin; pentru că nu cunosc glasul străinilor.”* (Ioan 10.27,5). Ei vor merge direct la Cuvânt, pentru că îi atrage ca un magnet.

Nu are importanță cât este de legat de biserica din care face parte, nici ce nume mare are; când *„Oile ascultă glasul Meu, vin după Mine! Ele nu merg deloc după un străin.”*

Odată când am fost în Indiana, am vizitat o fabrică de oțel de sus din Indiana. Când a sunat sirena, toți muncitorii și-au dat șorțurile jos și au început să-și curețe strungurile de șpan, după care l-au măturat pe mijlocul culoarului.

Cel care mă însoțea, mi-a zis: *„Privește atent ce se întâmplă!”*

După ce au terminat de măturat, oamenii și-au pus hainele de lucru pe masă și au plecat în spate. Imediat după aceea, un om a apăsă un buton și a venit un magnet mare care a cules fiecare bucățică de metal care a fost așchiată de pe piese. Oțelul a fost pus într-o cupolă mare și mi s-a spus că va fi topit din nou, pentru a forma o altă piesă de același fel: un ax sau orice altceva se va face.

Văzând ce se întâmplă, am spus: „Aș avea o întrebare.” „Spune, domnule.”

„Am observat că un anumit tip de șpan nu este atras de magnet.”

„Acela este aluminiu, iar magnetul nu îl atrage.”

„Văd aceasta, dar acolo este o piesă din oțel. Ce s-a întâmplat cu ea”

„Deși este din oțel, piesa aceea a fost respinsă pentru că este un rebut.”

„Și ce se va întâmpla cu ea?” am întrebat eu.

„Va fi topită în cuptor și se va face o altă piesă din ea.”

Când am auzit aceasta, am spus: „Lăudat să fie Domnul!”

Aceasta este, vedeți? În cer se află un Magnet pe care Dumnezeu Își va pune într-o zi degetul. Cuvântul spune că nici un om nu știe ziua venirii Lui, nici chiar îngerii. Numai Dumnezeu știe aceasta. Dar sunt câteva suflete pregătite, creștinii biblici, credincioșii adevărați din ceasul acesta.

Dacă cineva umblă încă în Cuvântul dat pentru o altă zi, când va fi apăsat Butonul lui Dumnezeu, va fi pus în marele cuptor al lui Dumnezeu, pentru a fi măcinat, topit și turnat din nou după chipul lui Dumnezeu. Numai cei care sunt magnetizați vor fi luați!

Oh, ce mare privilegiu avem ca să înțelegem că în înviere este ceva care ne

aparține nouă! Ce anume? Recunoașterea chemării Cuvântului lui Dumnezeu, care dovedește că ești un vultur, o parte din Vulturul cel mare.

Ce s-ar fi întâmplat dacă mama puiului de vultur ar fi strigat ca un șorecar? Puiul nu ar fi recunoscut-o. Dar ea a strigat ca un vultur. Vedeți? Acea ființă mică purta înăuntrul ei ceva care a făcut-o să știe că este un vultur.

Același lucru este valabil pentru fiecare credincios adevărat. Atunci când Cuvântul este predicat cu putere, dovedind că este Cuvântul lui Dumnezeu pentru ceasul acesta, în inima credinciosului adevărat se întâmplă ceva. Atunci nu mai contează cât de loial a fost tatăl său bisericii, nici cât de credincioase au fost mama și bunica lui, dacă biserica aceea învață contrar Mesajului botezului cu Duhul Sfânt de la această oră, în el este ceva care strigă. Și ce se va întâmpla? Va părăsi imediat curtea îngrădită în care se află. Da, el trebuie să facă aceasta!

Puii de găină au fost corecți odată, dar acum este timpul vulturului. Înțelegeți? Este diferit. Este timpul în care puiul de vultur trebuie să părăsească vechiul coteț și să zboare spre înaltul cerului. Atunci, acest trup pământesc este înviat și adus prin Duhul de Viață, la supunerea față de Cuvântul lui Dumnezeu.

Duhul Sfânt, asemenea vulturului, zboară pe deasupra pământului și își găsește credincioșii: „*Nimeni nu poate veni la Mine (nici chiar dacă vrea), dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a trimis; și Eu îl voi învia în ziua de apoi,*” și: „*Tot ce-Mi dă Tatăl va ajunge la Mine.*” (Ioan 6.44,37). Dar nimeni nu poate veni singur, de la sine.

Nu este gândul vostru, alegerea voastră sau meritul vostru, ci este alegerea lui Dumnezeu: „*Tot ce-Mi dă Tatăl va ajunge la Mine.*”

Acum, Duhul Sfânt este aici pe pământ, căutându-i pe aceia pe care Dumnezeu i-a rânduit la Viață în această epocă, și de îndată ce-i găsește, face cu ei ceea ce a făcut cu Isus Hristos, marele Fiu al lui Dumnezeu, care ne-a salvat pe toți: vine jos

și locuiește în noi, în ființa umană.

Cum? Aducând cu Sine Puterea de Viață. Aceeași putere de înviere care a venit peste Isus și L-a însuflețit ca să manifeste fiecare făgăduință a lui Dumnezeu pentru acel timp, vine astăzi peste noi, împlinind același lucru.

Dacă nu face aceasta, este duhul batjocoritor. Dar voi nu sunteți de la diavolul, ca să-L sfidați pe Duhul Sfânt! El este Adevărul; este Cel care legitimează făgăduința pentru ceasul acesta.

Când a venit peste Luther, Duhul Sfânt a manifestat făgăduința pentru ceasul acela. Când a venit peste Wesley, a manifestat făgăduința pentru acea oră. Când a venit peste Moise, a manifestat făgăduința pentru ceasul acela; când a venit peste Noe, a manifestat făgăduința acelui ceas. Când a venit peste Isus, El era făgăduința acelui ceas. Când vine în această zi, El manifestă făgăduința acestui ceas.

Vedeți? Duhul Sfânt este Acela care vine jos ca să-i aducă la Viață, să-i învie pe copiii lui Dumnezeu care au fost rânduți mai dinainte să fie în răpire. Aceasta este! Dacă este un vultur adevărat, el va înțelege Mesajul orei.

Probabil că atunci când se afla în curtea găinilor, micuțul vultur mânca ce i se oferea, deși știa că nu este totul corect, dar când a auzit Adevărul, L-a primit cu bucurie.

Domnul Isus a spus în Ioan 5.24:

„Adevărat, adevărat vă spun că cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis are viața veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.”

Gândiți-vă cât este de simplu! „*Cine crede.*” Înțelesul adevărat al cuvântului „a crede” este „a înțelege”, ceea ce înseamnă că este vorba de „*cine înțelege.*”

Dacă mergeți pe stradă și întrebați pe cineva:

„Crezi în Isus Hristos?”

„Desigur.”

„Crezi că este Fiul lui Dumnezeu?”

„Cu siguranță.”

„Ești botezat?”

„Da.”

Duceți-vă la un bețiv și întrebați-l:

„Ai auzit ce a spus predicatorul cutare?”

„Da.”

„Și crezi aceasta?”

„Da.”

Vedeți, toți spun că cred, dar problema este că „*cel ce va înțelege*”, care își cunoaște locul în ceasul acesta.

„...cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis are viața veșnică (prezent), și nu vine la judecată, ci a trecut (deja) din moarte la viață.”

Când această Viață nouă, Viața veșnică, locuiește în voi, ea este puterea sau siguranța învierii voastre din starea de muritor în cea de nemuritor.

Dați-mi voie să vă mai spun o dată:

„Când acest Duh te-a găsit, individual, și a venit peste tine, El este puterea, arvuna moștenirii tale veșnice pe care Dumnezeu a gândit-o și a pregătit-o pentru tine încă înainte de întemeierea lumii. Acesta este potențialul vostru.

Este ca și cum v-aș cere un copac și voi mi-ați da o ghindă. Viața stejarului este în ghindă, dar tu trebuie să aștepti până când crește pomul care va ieși din acea ghindă.

Așa suntem și noi. Când un om primește Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, Acesta este Potențialul lui Dumnezeu care te așteaptă, care te recunoaște deja și te pecetluiește cu Duhul făgăduinței lui Dumnezeu în Trupul lui Hristos.

Când Dumnezeu a privit spre Calvar și L-a văzut pe Isus murind... El a murit pentru Mireasa Sa, pentru Trupul Său, care este Biserica-Cuvânt. Biserica din fiecare epocă, care a crezut Mesajul Său pentru ceasul respectiv și care este: piciorul, mâna, ochii, sau orice ar fi. El a suferit, a sângerat și a murit pentru Biserica Sa

care a înviat împreună cu El la Paști.

Acum, aș vrea să punem toate aceste lucruri împreună, deoarece am primit ceva ce aș vrea să vă spun și vouă, cu voia Domnului.

Priviți! Când primiți Duhul Sfânt, El este cu siguranță Potențialul, Puterea de Viață, învierea noastră. Voi sunteți pe drumul vostru și creșteți spre plinătatea învierii.

Copacul nu apare peste noapte, ci crește în timp.

La fel suntem noi: creștem în harul și în cunoștința lui Dumnezeu în mod treptat. Voi sunteți botezați cu Duhul Sfânt și pentru că Biserica cincizecimii este botezată cu Duhul Sfânt, începe să crească.

Ramurile care s-au uscat sunt tăiate, dar copacul continuă să crească, pentru că vine la înviere.

Voi sunteți călăuziți de Duhul Sfânt să faceți Cuvântul viu pentru cei ce sunt credincioși. Și ce face El? Continuă să aducă la Viață în timp ce apare prima ramură, a doua, a treia și așa mai departe. Da, Duhul lui Dumnezeu continuă să aducă la Viață și tot El păstrează Viața în tine.

Priviți Rusaliile! Trupurile lor au fost făcute vii de Viața nouă pe care au primit-o. Aceasta mă face să mă simt religios.

Acolo erau oameni simpli: pescari, vameși, casnice, fecioare, etc. Ei erau credincioși. Da, ei au crezut ceea ce le-a spus Isus când a murit. Ei au crezut în El; au crezut că a înviat din morți. Ei au crezut că învierea Lui a fost mărturia absolută a lui Dumnezeu, iar în ziua de Rusalii au primit Absolutul.

Știți ce este un lucru abstract? Simbolul, rezumatul explicit al aceluia lucru.

Cei o sută douăzeci s-au retras ca să primească Absolutul lor, iar când L-au primit au devenit vii. Ce emoție! Ei au câștigat Țara, au primit înfierea. Este adevărat sau nu?

„L-am văzut înviat, dar cum este cu noi? Noi suntem martorii Lui. Da, noi am văzut norii care au venit și au întunecat pământul și cerul, și cutremurul care a zguduit cu putere pământul; am văzut cum L-au străpuns cu sulița în inimă și cum L-au pus în mormântul lui Iosif din Arimatea, dar a treia zi a înviat din morți și L-am văzut viu.”

Da, ucenicii puteau spune: „Noi suntem martori la toate aceste evenimente; L-am văzut înviat și știm că trăiește. Ce a făcut aceasta? A înlăturat frica. Deci nu este de mirare că Isus a spus: *„Nu te teme! Eu sunt Cel Dintâi și Cel de pe Urmă, Cel viu. Am fost mort, și iată că sunt viu în vecii vecilor.”* (Apocalipsa 1.17-18). Când a spus aceste cuvinte, toată frica a fost alungată.

Când au venit Rusaliile, ei au primit Puterea de Viață, Puterea care i-a făcut vii. Aceasta este ceea ce cred eu. Fraților, voi primiți potențialul când credeți în Domnul Isus Hristos, dar arvuna nu a venit încă. Aceasta este declarația faptelor.

Dumnezeu i-a dat lui Avraam o făgăduință, iar Avraam L-a crezut pe Dumnezeu și această credință i-a fost socotită neprihănire, dar legământul făcut a fost pecetluit prin semnul tăierii împrejur.

Dumnezeu v-a dat și vouă o făgăduință potențială: că veți primi putere și veți fi înviați. Da, la sfârșitul timpului acest trup va fi proslăvit împreună cu El.

Vedeți, voi ați primit claritate cu privire la acest lucru. Claritatea zdrobește tot ce

este împotriva și astfel primiți arvuna acestui lucru. Voi ați primit pecetea. Este a voastră; totul vă aparține. Amin.

Când Îl primim pe Isus Hristos ca Salvator, ne pocăim, suntem botezați și credem în El, iar Dumnezeu recunoaște pocăința și credința noastră în El și ne trimite arvuna.

Arvuna este asigurarea, este garanția că tot ce a fost cândva împotriva voastră a fost înlăturat pe deplin și sunteți eliberați. Aleluia!

Proprietatea este răscumpărată și aveți arvuna salvării. Să încerce cineva să vă refuze eliberarea unei proprietăți și să spună că nu vă aparține, când posedați arvuna în mână! Să încerce numai, fiindcă nici o lege nu-l va sprijini!

Dacă posedați arvuna Duhului, nici un diavol, nici o biserică sau teologie, nu va putea călca hotarul dovezii lui Dumnezeu și arvuna prin care botezul Duhului Sfânt ne-a introdus în Isus Hristos.

Da, noi avem siguranța învierii... El a înviat și potențial, noi am înviat deja împreună cu El. Amin.

Ce se întâmplă apoi cu trupul nostru muritor? Arvuna aceasta ne schimbă părerile și gândirea; ne leagă simțămintele de lucrurile de sus, în timp ce fumatul, băutura, jocurile de noroc și toate celelalte lucruri pe care obișnuiați să le faceți înaintea, sunt moarte. Toate au rămas în urmă, pentru că sunteți înviați prin această putere de Viață. Ea pregătește trupurile voastre și le aduce în starea de răpire.

Priviți-i pe cei adunați în camera de sus; priviți ce s-a întâmplat când au primit Duhul Sfânt.

Ascultați-mă! Atunci ei au primit arvuna lui Dumnezeu care a schimbat sufletele lor. Astfel, au strigat, iar limbile de foc s-au împărțit peste fiecare dintre ei. Aceasta i-a transformat în așa fel, încât n-au mai vorbit într-un limbaj pământesc. Da, trupul lor a fost transformat, așa că au vorbit într-un limbaj ceresc.

Puterea de Viață a lui Dumnezeu a atins trupurile lor muritoare, astfel încât limbajul lor muritor a fost transformat într-un limbaj nemuritor. Ce Putere de Viață!

Și Cuvântul spune: *„Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți va învia și trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său, care locuiește în voi.”* (Romani 8.11).

Noi suntem schimbați prin puterea Dumnezeului celui viu. Limbajul nostru s-a transformat într-o limbă nouă cerească, așa că vorbim despre răpire, despre învierea într-o altă stare, în care oamenii nu au trăit niciodată. O asemenea Viață îi schimbă în așa măsură pe cei ce vin la Ea, încât le schimbă și limbajul. Ei au vorbit în limbi noi. O, da!

Acum priviți! Când au primit această arvună, ei s-au făcut părtași la toate făgăduințele date de Cuvântul lui Dumnezeu pentru biserică; Puterea de transformare a fost dată tocmai ca să facă vie fiecare făgăduință a lui Dumnezeu. Astfel, și-au pus mâinile peste bolnavi și bolnavii au fost vindecați, au vorbit în limbi noi, au făcut semne și minuni, etc, pentru că aceasta era făgăduința lui Dumnezeu.

Când Isus a murit ca să ne răscumpere din păcat, a răscumpărat și pământul care aparține copiilor lui Dumnezeu, dovedind că El este Dumnezeu.

Ce curaj din partea oamenilor să facă din aceasta o organizație! Noi nu avem dreptul să facem aceasta!

Astăzi, Duhul Sfânt caută inimi sincere care să creadă mesajul Său. Tot ce a fost făgăduit în Biblie aparține credincioșilor, iar când acceptați făgăduințele Lui în plinătate, Dumnezeu știe că veți face totul. El vă dă arvuna, apoi fiecare făgăduință intră în posesia voastră și Duhul Sfânt o face vie pentru voi.

O, Doamne, ce fel de oameni ar trebui să fim noi? Ce minunat este să vezi marele Duh Sfânt al lui Dumnezeu stând aici cu această Putere! Gândiți-vă la aceasta.

Duhul Sfânt Însuși este aici ca să depună mărturie despre ceasul acesta, iar Isus a spus că El este Același ieri, azi și în veci. Cum îndrăznește un om să șteargă afară făgăduința din Ioan 14.12?

„...cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari.”

Și Marcu 16.17: *„Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede...”* Aceasta este asigurarea.

Când vedem un grup de oameni care stau împreună, iar în mijlocul lor se manifestă aceste semne, înseamnă că ei posedă asigurarea că arvuna este acolo ca să dovedească faptul că sunt proprietatea lui Dumnezeu. Amin.

De un asemenea Paști avem nevoie noi. Noi suntem acum în Paștele nostru, suntem deja înviați (Aleluia!) de la lucrurile lumii la lucrurile făgăduinței lui Dumnezeu. Noi „nu vom fi înviați”, ci suntem deja înviați!

Acesta este potențialul, este făgăduința lui Dumnezeu că în zilele din urmă va turna din Duhul Său peste orice făptură. Vedeți, ei și-au pus mâinile peste bolnavi conform Cuvântului lui Dumnezeu. Și Dumnezeu a mai spus: *„...voi turna Duhul Meu peste orice făptură; fiii și fiicele voastre vor proroci, bătrânii voștri vor visa*

vise, și tinerii voștri vor avea vedenii.” (Ioel 2.28).

Toate aceste făgăduințe făcute de El sunt în Cuvântul lui Dumnezeu. Isus le-a răscumpărat pentru noi, iar dacă tu ești rânduie pentru acel loc de sus, asemenea puiului de vultur, Duhul Sfânt este aici ca să te caute, iar când te găsește și te cheamă, vei recunoaște Glasul Lui. Tu vei recunoaște ceasul în care trăim și vei ști că lucrurile pe care le crezi (făgăduințele Lui) îți aparțin și te vor duce la întâlnirea cu El. Mai mult, tu stai deja în locurile cerești cu Hristos. Oh, ce făgăduință!

Ce Tată ceresc avem! Și El ne-a dat toate aceste lucruri.

Duhul schimbă în așa măsură părtășia lor cu Dumnezeu, încât ei cheamă morții la viață, se pun cu trupurile peste cei morți și ei revin chiar atunci la viață.

Ascultați cu atenție! Ei au făcut aceleași lucrări pe care le-a făcut Isus, pentru că posedau același Duh care a fost în El. Și dacă Duhul l-a făcut pe un om să acționeze în felul acesta, El îl va face și pe celălalt să acționeze la fel.

Dar cum se poate întâmpla aceasta când spuneți că posedați Duhul lui Dumnezeu și totuși tăgăduiți lucrările Lui? Așa ceva este imposibil!

Observați cum se mișcă Viața lui Dumnezeu, care în limba greacă este „ZOE” și schimbă gândirea oamenilor spre Cuvântul lui Dumnezeu.

Lăsați-mă să vă spun secretul. Duhul lui Dumnezeu care Se mișcă printre oameni, le schimbă gândirea și îi îndreaptă spre făgăduința lui Dumnezeu. Aceasta face El. Vedeți?

Priviți la ceea ce încerc să vă arăt... înțelegeți că acum îi vorbesc Bisericii care a

fost însuflețită la Viață în El.

Prin faptul că sunteți atributele Lui, voi ați fost de la început cu Dumnezeu. Astfel, dacă Dumnezeu privește spre John Doe, El va spune: „John Doe va fi slujitorul meu!”, pentru că l-a văzut deja cu milioane de ani în urmă.

John Doe a fost născut în păcat, zămislit în fărădelege și a venit în lume prin minciună, pentru că este un muritor. Dar poate a primit un mic sentiment religios, așa că se va alipi de o biserică, poate de cea penticostală, nu știu. El va putea să se alipească de oricare, dar lăsați-l să meargă în prezența lui Dumnezeu, fiindcă atunci va ști cine este Tatăl lui, asemenea puiului de vultur care și-a recunoscut mama. Dar John Doe își va da seama de aceasta, numai dacă este atributul lui Dumnezeu care a devenit un Cuvânt vorbit. Apoi Duhul Sfânt caută acel Cuvânt vorbit. Aici este! El îl cheamă, îi dă Viață veșnică și îl duce în prezența lui Dumnezeu, a Cuvântului Său.

Înțelegeți? Dumnezeu l-a văzut atunci când S-a uitat la Isus. A fost o lucrare terminată, atunci când Isus a strigat: „S-a isprăvit!” Atunci tot Planul Lui a fost încheiat.

Dacă sunteți cu adevărat unul din atributele lui Dumnezeu, Duhul Sfânt va veni peste voi, dar dacă nu sunteți, vă veți mira, vă veți agita, veți alerga înapoi și încolo și veți face orice altceva, dar nu veți veni niciodată la cunoștința Adevărului.

Dacă ești atributul Lui, lucrurile vechi vor trece repede, iar tu devii un om nou și Planul de mântuire este terminat. Mai mult, ești gata să asculți fiecare Cuvânt pe care Îl vorbește Dumnezeu, pentru că te supui Cuvântului Său. Tu ai arvuna Contractului Său, Titlul de proprietate îți aparține, datoriile sunt plătite și totul este finalizat, întocmai cum a fost în ziua de Rusalii.

Haideți să privim acest Duh de Viață la alți oameni. Nu voi putea vorbi prea mult,

pentru că mai am doar vreo douăzeci de minute din timpul anunțat.

Unii oameni râd când aud vorbindu-se despre Puterea de transformare, în timp ce alții sunt de părere că au primit-o, deși în realitate nu o au. Unii oameni batjocoresc deoarece au o impresie greșită pentru ceea ce i-au văzut făcând pe unii așa ziși creștini.

Adevărul este că Satan poate imita oricare dintre acestea, noi știm aceasta. Ca misionari, noi l-am putut vedea imitând: strigând, dansând, vorbind în limbi, etc. Voi puteți să-l vedeți întruchipat pretutindeni printre păgânii care neagă că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu. Ei fac toate acele lucruri, dar nu prin adevăratul Duh de înviere care vine la credincioși și-i însuflețește pentru Cuvântul lui Dumnezeu. Însă pe noi, Duhul lui Dumnezeu ne duce înapoi la Hrana vulturilor, în locuința Lui!

Cuvântul spune că *„omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”* (Matei 4.4).

Haideți să privim în continuare acest Duh de Viață care a venit și peste alți oameni, așa cum a făcut-o în ziua de Rusalii. Să-i privim puțin pe creștinii Cincizecimii, să-i vedem cum au acționat și apoi să constatăm dacă au fost transformați cu adevărat de această Putere de Viață despre care vorbim.

În ziua de Rusalii, cei o sută douăzeci erau adunați împreună și așteptau făgăduința. Ei erau plini de frică din pricina evenimentelor care avuseseră loc în ultimele zile. Dar ce a urmat? Când Puterea de Transformare a venit din cer și s-a revărsat peste ei, au primit curaj. De ce? Pentru că acolo s-a întâmplat ceva de neînțeles, de care ei nu știuseră nimic cu câteva ore înainte.

Știau într-adevăr că Isus murise și înviase, fiindcă vorbiseră cu El, dar acel lucru era și pentru ei, sau fusese doar pentru Isus? Și iată că în ziua de Rusalii, Duhul

Sfânt, Arvuna, a venit peste credincioși și i-a făcut părtași învierii Lui. Duhul Sfânt a venit și le-a confirmat că ei vor fi înviați, deoarece potențial aveau deja învierea, fiind transformați din niște lași, în oameni plini de curaj. Nu lăsați ca această frică să vină și peste voi!

Ei știau că El este Cuvântul; chiar și evreii au admis aceasta. Astfel, Nicodim a spus:

„Învățătorule, știm că ești un învățător venit de la Dumnezeu, căci nimeni nu poate face semnele pe care le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu el.” (Ioan 3.2). Vedeți, ei știau aceasta și o recunoșteau.

Priviți ucenicii! Petru chiar a jurat că nu îl va părăsi, dar când a fost prins Isus, toți L-au părăsit și au fugit. Și iată că în ziua de Rusalii, ei erau adunați în camera de sus, în prezența lui Dumnezeu. Și deodată, a venit Duhul Sfânt din cer și i-a transformat. Când a avut loc această transformare, ei nu s-au mai temut să depună mărturie despre mesajul pe care îl credeau și despre care știau că este Adevărul. Și aceasta, cu toate că doar cu puțin înainte de acest eveniment, se temeau să spună ceva despre El.

Câți prezbiterieni, metodiști, bapțiști, pentecostali, din timpul acesta, care cunosc Adevărul, se tem să mărturisească despre El? Sunt convins că vă întrebați și vreți să știți ce ați primit voi? Sunteți o parte din învierea Lui? Veți avea curajul să râdeți de părerile omenești care sunt împotriva Cuvântului? Ați primit plinătatea reală și bărbăția deplină, ca să stați tari pe Cuvânt și să numiți dreptate dreptate și greșeala greșeală? Sunteți voi o parte din învierea Lui? Sau poate sunteți doar un membru activ dintr-o biserică? Ai cumva numele scris în registrul unei biserici, dar în realitate ești mort în păcat și nelegiuire? Cel care nu crede întregul Cuvânt al lui Dumnezeu este un păcătos.

Fariseii credeau mult din Adevăr, de aceea au spus: *„...avem un singur Tată: pe Dumnezeu.”* (Ioan 8.41). Și așa era, dar când Cuvântul a fost predicat și legitimat

Înaintea lor, au devenit păcătoși prin faptul că au respins ceea ce știau că este drept, deoarece chiar ei au mărturisit: „Știm că ești un Învățător venit de la Dumnezeu.”

Și vă întreb: Unde suntem noi astăzi? Unde este această transformare la noi? Aveți curaj să pășiți afară? Aveți curaj să-L credeți pe Dumnezeu pe Cuvânt? Dacă ești rânduie pentru viață, Îl vei crede fără nici o umbră de îndoială. Dacă ești un vultur, nu este nevoie de nici un efort, deoarece în tine este pus Ceva.

Poate cineva slujește unui crez oarecare și spune: „Eu merg la biserică și sunt la fel de bun ca tine!” Dacă nu ai nașterea adevărată, nu o vei vedea niciodată, nu o poți vedea sau înțelege, dar dacă vei intra în posesia nașterii adevărate, vei putea s-o vezi pentru că este o parte din tine, iar tu ești o parte din El.

Cum aș putea s-o neg pe mama care m-a născut? Cum aș putea să-l neg pe tatăl meu, dacă în venele mele curge sângele lui? Cum aș putea să neg că Charles Branham este tatăl meu? Nu pot să fac aceasta! Mai mult, sunt gata să port toată ocară lui sau orice altceva, pentru că sunt fiul lui. Aleluia!

Astfel, cum poți să negi că Biblia este Adevărul, dacă ești copilul lui Dumnezeu și El este Cuvântul? Cum poți nega că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci?

Privind ceasul în care trăim, noi suntem conștienți că avem nevoie de un Paști, de o înviere. Avem nevoie de învierea puterii credinței; avem nevoie ca bărbații și femeile să stea în prima linie pentru Cuvântul legitimat al lui Dumnezeu.

„O,” spun unii, „noi avem „Tinerii pentru Hristos!” Aceasta este bine. „Biserica noastră are o întâlnire. Noi avem o mulțime de membri!”

Nu am nimic de spus împotriva. Este bine, dar aceasta este numai atmosfera,

mediul prielnic, și poate fi vechiul cuib de găină. Dar dacă ești un pui de vultur, nu vei putea rămâne în cuibul găinii. Dacă ai fost rânduit mai dinainte de Dumnezeu să vezi aceasta, o vei vedea și vei veni înainte într-o răpire.

Așa s-au născut bapțiștii și metodiștii: în trezirea din timpul acela, dar necazul este că ei s-au întors spre găină, în loc să se întoarcă spre Vultur.

Nu demult, în timp ce mergeam spre Tucson am văzut un lucru foarte neobișnuit, și anume, un șoim care stătea pe o sârmă de telegraf. Acest șoim și-a pierdut de multă vreme identitatea. El a fost asemănător vulturului, dar nu-l poate urma în înălțime. Nici o pasăre nu poate face aceasta.

Hristos este Vulturul, iar Biserica adevărată Îl urmează.

Șoimul poate zbura mai sus decât toate celelalte păsări, dar nu-l poate ajunge pe vultur. Șoimul pe care l-am văzut eu, devenise slab își pierduse identitatea, așa că stătea pe sârmele de telegraf și aștepta ceva resturi. Mai mult, sărea ca o vrabie, în loc să zboare ca un șoim.

Frați și surori, pentecostalilor care sunteți poporul meu iubit, biserica și-a pierdut identitatea. Ea a coborât din înălțime și depinde de niște crezuri formale și moarte, în loc să zboare spre înălțimi și să dorească Mana proaspătă.

Șoimul obișnuia să-și vâneze singur hrana, dar astăzi mănâncă numai ceea ce se aruncă din mașinile care trec pe șosea. El se mulțumește cu hrana vrăbiilor, sare ca ele și se poartă ca ele.

Noi ne-am îmbrăcat singuri cu moda lumii. Astfel, femeile noastre și-au tăiat părul și se îmbracă cu haine scurte, în timp ce predicatorii noștri nu mai au destulă coloană vertebrală ca să se ridice la amvon și să spună adevărul. Am devenit tot

mai ușuratici cu privire la Cuvânt.

O, Doamne, trimite Duhul Sfânt și caută vulturii Tăi, oriunde s-ar afla ei, astfel încât să se ridice în nemărginit. Nu-i mai lăsa să stea pe firele de telefon și să privească la o școală duminicală, ci dă-le Cuvântul Tău în puterea și descoperirea Duhului Sfânt, fiindcă avem nevoie de un Paști, de o înviere care este posibilă.

Prietene, dacă te mulțumești cu un stârv al lumii, cu tine este ceva greșit.

Frate și soră, lăsați-mă să vă spun în frică de Domnul și conștient de faptul că s-ar putea să nu mai văd niciodată un Paști: când un fiu adevărat al lui Dumnezeu, care a fost rânduit mai dinainte de El, va auzi Glasul Lui, se va ridica și va veni să-L întâmpine. Aceasta se va întâmpla cu toți aceia care au potențialul ca să meargă în întâmpinarea Cuvântului real și viu, așa cum se întâlnește mireasa cu mirele ei. Ea este o parte din trupul său.

Observați! Noi ne-am pierdut identitatea. Venim miercuri seara la adunare, în timp ce alții stau acasă și privesc lucrurile lumii la televizor, lucruri care nu vă sunt de nici un folos, ci vă țin departe de biserica lui Dumnezeu. Seminariile și școlile noastre teologice au scos la suprafață o grămadă de „ricky” cu o întreagă grămadă de teologie, de distracții și tot felul de lucruri care au luat locul adunărilor de rugăciune din biserică.

Mai mult, luăm îmbrăcămintea modernă și încercăm să-i aducem înăuntru pe moderniști, dar în felul acesta nu-i veți câștiga niciodată pentru Hristos. Material, ei au primit mai mult decât aveți voi, așa că nu veți reuși nimic pe terenul lor. Lăsați-i să vină ei pe terenul vostru unde strălucește botezul adevărat și Puterea reală a învierii...

Nu încercați să zidiți o biserică ca a lor! Nu încercați să aveți un păstor ca acela! Nu încercați să faceți una sau alta, și nu faceți compromisuri cu lumea!

Ei strălucesc ca Hollywoodul, dar Evanghelia adevărată radiază puterea Lui. Vulturii Lui aud această Evanghelie și nu privesc după strălucirea lumii, ci caută Lumina Evangheliei, care radiază umilință, dragoste, putere, adică exact ceea ce caută un vultur adevărat. Vulturul nu poate scurma într-o ogradă; el nu poate face aceasta, nu crede așa ceva.

Lăsați ca Glasul Lui să strige din cer: „*Am fost mort, și iată că sunt viu în vecii vecilor.*” (Apocalipsa 1.18).

Ce s-a întâmplat? „*Eu sunt Același ieri, azi și în veci*”, de aceea: „*În zilele din urmă, voi turna Duhul Meu peste orice făptură.*” Slavă lui Dumnezeu!

„Eu voi însufleți limba voastră muritoare, vă voi da dovada și vă voi aduce în înviere cu Mine.”

Vulturul flămând a vândut tot ce-a avut și s-a dus să cumpere „Perla” marelui premiu. Amin! Dumnezeu să ne ajute, prieteni!

Bisericile noastre și-au pierdut identitatea. Priviți-i pe ucenici! Ei știau că Isus era Adevărul, dar vedeți, aceasta era împotriva părerii populare, a religiei din acel timp. Cea mai stricată religie: fariseii, saducheii, etc., (denominațiunile, clanurile și Ku-Klux-Klan), erau împotriva acelei „erezii”, dar Isus era Cuvântul legitimat pentru ziua aceea. El este Duhul Sfânt.

„*Încă puțină vreme și lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea.*” (Ioan 14.19). Nu trupul, ci Duhul, Viața care era în El.

Dumnezeu peste biserică, chemându-și fiii așa cum a făcut El atunci, în deplină ascultare: „*...totdeauna fac ce-l este plăcut ...*” (Ioan 8.29). Și: „*Cine din voi Mă poate dovedi că am păcat?*” (v. 46). Cu alte cuvinte, păcatul este necredința.

„Ce a spus Cuvântul despre Mine și nu am făcut? Arătați-Mi un singur lucru pe care L-a spus Cuvântul și nu L-am făcut! Care dintre voi poate să Mă învinuiască de păcat? Care poate să Mă arate cu degetul și să spună că n-am împlinit Cuvântul Tatălui Meu?”

Oh, când Biserica pentecostală a ajuns aici... „Cine Mă poate acuza de necredință?”

Oh, creștinilor, identificați-vă cu vulturul, nu cu șoimul! Șoimul este ușuratic și vine jos, dar nu veți vedea niciodată un vultur făcând așa ceva. El caută Mana proaspătă din înaltul cerului, pentru că Dumnezeu l-a creat astfel încât să poată vedea de sus, și mănâncă hrană proaspătă, nu mortăciuni.

Când copiii lui Israel au traversat pustia, au încercat să mănânce mană moartă, dar când au făcut aceasta, au bătut pasul pe loc. Vedeți? Mana aceea era alterată, contaminată; era putredă și plină de viermi.

De ce să mănânc o hrană veche care a murit deja cu ani în urmă? Poate arată bine și este aranjată frumos, dar nu este proaspătă. Noi trebuie să avem în fiecare generație o hrană proaspătă; vulturul trebuie să caute în fiecare generație această hrană proaspătă.

Haideți să privim din nou la câțiva oameni. Să luăm câțiva dintre prorocii Vechiului Testament și să vedem ce au făcut ei.

Să-l privim mai întâi pe Ștefan când a stat în fața Sinedriului. Ei l-au adus în fața aceluia Consiliu, care era o adunare mare a credincioșilor, sau se presupunea că sunt credincioși și au început să-l acuze, cu scopul de a-l condamna. De ce? Le-a spus-o chiar Ștefan:

„...Oameni tari la cerbice, netăiați împrejur cu inima și cu urechile! Voi totdeauna

vă împotriviți Duhului Sfânt (Aceasta este Viața veșnică). Cum au făcut părinții voștri, așa faceți și voi.” (Fapte 7.51).

Biblia spune că ei scrâșneau din dinți la auzirea cuvintelor lui, fiindcă nu voiau să audă așa ceva. Era împotriva crezurilor și a denumirilor lor, de aceea l-au omorât cu pietre. Dar înainte să „adoarmă”, Ștefan și-a ridicat ochii spre cer și a spus: „Iată, văd cerurile deschise, și pe Fiul omului stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu.” (v. 56). De ce aceasta? Pentru că a posedat Puterea de aducere la Viață, Puterea învierii care l-a dus în sânul lui Isus.

Priviți-l pe Filip, un evanghelist îndrăzneț, în mijlocul acelei mari treziri. Oamenii s-au unit cu cei din alte biserici și cu aceasta au avut o mare trezire, dar Puterea de Viață a lui Dumnezeu i-a vorbit lui Filip și i-a zis: „Voi aveți într-adevăr o mare trezire, dar am găsit un bărbat căruia trebuie să-i vorbești.” Și ascultător Cuvântului Domnului, pe Filip nu l-a interesat ce au spus cei din jurul lui: „O, Filipe, nu poți să pleci chiar acum!” ci le-a răspuns: „Ba da, pentru că așa a spus Dumnezeu.” Și zicând aceasta, a mers în pustie unde l-a întâlnit pe famenul etiopian. Ce a urmat? El i-a zis famenului:

„Dacă crezi din toată inima ta, că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu, te voi boteza.” (Fapte 8.37). Și l-a botezat. Vedeți, el a fost însuflețit de această Putere de aducere la Viață, ca să părăsească o adunare de sute de oameni și să meargă la un singur om care se afla în pustiu.

Oh, aceasta este împotriva oricărei logici! De ce l-a trimis Dumnezeu la un singur om, când în locul unde se afla Filip erau zeci și sute de oameni care așteptau? Vedeți, Puterea de aducere la Viață l-a trimis în locul pregătit de Dumnezeu. Aleluia!

Bărbați și femei, această Putere vă va face să stați pe picioarele voastre și să faceți lucrurile care-l plac lui Dumnezeu, iar atunci, nu vă va mai interesa ce spun cei din jur despre aceasta!

Poate vecinii vor spune: „Oh, omul acesta și-a pierdut mințile! Toată noaptea se roagă și citește Biblia!” Să nu vă pese de ceea ce spun ei, fiindcă Dumnezeu v-a chemat să faceți aceasta. Acesta este adevărul.

Ei spun: „Nu putem avea și noi acele treziri pentecostale de modă veche.” Oh, ba da, noi le putem avea! Le puteți avea în voi înșivă, dacă sunteți în Dumnezeu, pentru că atunci nu vă mai interesează ce spune cineva despre aceasta.

Fiți atenți! Prin faptul că L-a ascultat pe Dumnezeu, Puterea de transformare pe care a primit-o la Rusalii, i-a transformat trupul, apoi l-a luat și l-a dus câteva mile mai departe, într-un loc unde l-a întâlnit pe famen. Cine a făcut aceasta? Puterea de transformare a lui Dumnezeu.

Și dacă posedăm și noi Duhul Lui, aceeași Putere care L-a înviat pe Isus din morți, *„va învia și trupurile noastre muritoare.”*

Să privim spre un alt bărbat care a posedat această Putere de Viață. El a trăit cu multe mii de ani în urmă și se numea Enoh. Când oamenii scoteau ceva „nou” sau când cineva spunea: „Trebuie să urmăm vechile noastre școli, pe Cutare sau pe Cutare...” Enoh umbla cu Dumnezeu. Oricând Dumnezeu spunea să facă ceva, Enoh nu lăsa jos nici un Cuvânt, ci umbla cu Dumnezeu. Cine era el? Un fiu al lui Dumnezeu, un vultur chemat pentru timpul său, iar când a sosit ziua hotărâtă, era atât de plin de acea Putere de Viață... Amintiți-vă că el a umblat trei sute de ani cu Dumnezeu și că nu a sucit niciodată Cuvântul Său. Enoh nu s-a purtat niciodată urât, ci și-a păstrat mărturia.

El a făcut tot ce i-a cerut Dumnezeu să facă. Nu a comentat niciodată, ci a făcut totul întocmai. Pe el nu l-a interesat ce a gândit altcineva despre acel lucru, ci s-a dus și l-a făcut. De ce? Pentru că era plin de Puterea transformării. Iar când a venit vremea ca acest om bătrân să moară, Dumnezeu a trimis jos o scară și el a plecat Acasă. Da, Dumnezeu l-a transformat și i-a luat trupul muritor sus, prin răpire. Amin. Aceasta este Puterea de aducere la Viață!

Priviți-l pe Ilie. Când slujba lui pe acest pământ s-a încheiat, el era de plin de Puterea de aducere la Viață!

El le-a condamnat pe acele femei care umblau cu părul scurt tip Jackie Kennedy și i-a spus bătrânei Izabela tot ce gândea despre ea. El le-a spus preoților și predicatorilor din timpul lui, ce era corect și ce era greșit, și cu toate că nu l-au crezut, a condamnat femeile cu fețele vopsite și toate lucrurile rele pe care le făceau. El era atât de plin de Puterea de Viață, încât nimeni n-a putut să-i facă nici un rău.

Când a venit seceta, Dumnezeu l-a luat afară și l-a pus deoparte, unde l-a hrănit din cer. Era atât de plin de Puterea de aducere la Viață, încât atunci când a venit vremea să moară, Iordanul s-a despicat și el l-a trecut pe uscat, iar pe malul celălalt l-a așteptat un car de foc care l-a dus Acasă. Puterea de Viață a făcut din el un fiu adevărat al lui Dumnezeu.

Apoi, priviți, el a avut un urmaș: pe Elisei, care a primit o dublă măsură din acea Putere de Viață. Vedeți? El a primit o dublă măsură din această Putere și a predicat cam optzeci de ani, după care a murit, pentru că Elisei nu a mers Acasă așa cum a mers Ilie, nu a fost răpit.

Vedeți? Acești doi bărbați sunt simboluri pentru biserică. Unii dintre sfinți pleacă, în timp ce alții rămân. Ilie a fost luat în răpire, în timp ce Elisei a adormit în Domnul, plin de Puterea de aducere la Viață.

Lăsați-mă să vă arăt ceva! Pe mine nu mă îngrijorează dacă muriți, nici unde sunteți, pentru că Puterea de Viață nu vă părăsește niciodată. Care este dovada? Priviți-o: După moartea lui Elisei, când carnea de pe trupul lui era deja putrezită, Israelul era în război cu sirienii. Și într-o zi, pe când îngropau un om, au zărit o ceată de sirieni, așa că l-au aruncat pe omul mort în mormântul lui Elisei. Mortul s-a atins de oasele lui Elisei, care posedau în ele Puterea de Viață și a înviat. Aleluia! (2 Împărați 13.21). Acel mort a fost înviat pentru că Puterea de aducere la Viață

care era peste Elisei, nu a plecat niciodată, ci a rămas în acele oase.

Oh, amintiți-vă că dacă suntem Mireasa Lui, suntem carne din carnea Lui și oase din oasele Lui, iar moartea nu creează nici o problemă pentru această Putere de înviere.

„Chiar dacă mi se va nimici pielea și chiar dacă nu voi mai avea carne, voi vedea totuși pe Dumnezeu.” (Iov 19.26).

Slavă lui Dumnezeu. Înțelegeți?

Ce nădejde este aceasta pentru un om bătrân ca mine, care știu că-mi voi vedea sfârșitul zilelor, în curând, fiindcă am cincizeci și șase de ani! Încă de când eram tânăr, am încercat să arăt aceasta, dar nu eu eram cel care o făceam, ci Puterea Lui de înviere. Această Putere m-a înviat într-o zi și m-a scos din lucrurile lumii la Viață veșnică.

Am văzut vedenii despre multe lucruri, încă înainte ca ele să se întâmple și El n-a lăsat să cadă nici măcar una. Am vorbit în alte limbi și am prorocit, dar toate aceste lucruri le-am făcut prin Duhul lui Dumnezeu care locuiește în mine. El este Puterea de înviere, Puterea de Viață.

Salvatorul, care este Răscumpărătorul meu, este viu, de aceea, în ziua când va veni El, aceste oase puse în pământ vor învia din nou ca să meargă să-L întâlnească în văzduh. Puteți să mă îngropați în mare sau oriunde veți vrea, fiindcă această Putere de Viață este veșnică!

Eu simt chiar acum Paștele. Da, domnilor! Eu am demult această Putere în mine, iar dacă o posedați și voi, atunci Duhul care L-a înviat pe Isus dintre morți, va învia și trupurile voastre muritoare.

El este Cel care v-a transformat și v-a întors de la lucrurile lumii la Cuvântul lui Dumnezeu, numai la El. El v-a înviat din viața aceasta la Viața veșnică.

Voi, care odinioară erați morți în păcate și în fărădelegi, ați fost înviați acum împreună, și ați fost puși să ședeți în locurile cerești în Hristos Isus, hrănindu-vă cu Mână de sus. Voi puteți vedea mâna lui Dumnezeu descoperind și legitimând făgăduințele lui Dumnezeu pentru aceste zile:

„Ce s-a întâmplat în zilele lui Noe se va întâmpla la fel și în zilele Fiului omului:

mâncau, beau, se însurau și se măritau până în ziua când a intrat Noe în corabie; și a venit potopul și i-a prăpădit pe toți.”

„Tot așa va fi și în ziua când Se va arăta Fiul omului.”(Luca 17.26-27+30).

Aici nu scrie „Fiul lui Dumnezeu,” pentru că Fiul omului vine înapoi ca Mesaj profetic pentru zilele din urmă, când va zbura vulturul, nu leul, nici vițelul din epoca sacrificiilor.

Vedeți, în fiecare epocă Puterea de aducere la Viață a mers să înfrunte provocarea politică a lumii. Astfel, când Leul S-a ridicat în Puterea de aducere la Viață, Ea a mers să întâmpine puterea romană. Apoi, când a venit ceasul sacrificiilor, a apărut vițelul, un animal de sacrificiu al Domnului. După aceea s-au ridicat reformatorii, făptura vie cu chip de om. Atunci s-au ridicat: Luther, Calvin, Wesley și în jos la epoca penticostală.

Dar în ultimul Mesaj care a venit cu Putere, a venit un vultur care zbura, așa că acum este timpul vulturului, al descoperirilor: când Cuvântul lui Dumnezeu Se manifestă și este legitimat.

Oh, copii, pășiți în botezul Duhului Sfânt! Veniți și credeți din toată inima că Dumnezeu vă va umple.

Priviți aici! Amintiți-vă că noi suntem os din oasele Lui și carne din carnea Lui. Și așa cum a înviat oasele și carnea Lui și L-a scos din mormânt, Dumnezeu nu-l va uita nici pe omul care posedă potențialul. Moartea nu poate să-l ia.

Isus a spus: „*Tot ce-Mi dă Tatăl, va ajunge la Mine... și Eu îl voi învia în ziua de apoi.*” (Ioan 6.37+40).

O, Doamne! Paștele. Noi suntem exact în Paști. Când a înviat Isus, noi am înviat împreună cu El. Și ce s-a întâmplat? El trimite arvuna, iar noi o primim. Aceasta este botezul Duhului Sfânt. Isus Hristos este viu pentru totdeauna. El este Același ieri, azi și în veci. (Evrei 13.8).

El este Mesia, Hristosul, iar cei unși cred aceasta. Ce înseamnă cuvântul „Mesia”? „Unsul”, „Hristos”.

El este Mesia, Unsul pentru acea zi, ca să împlinească Cuvântul lui Dumnezeu; ca să fie Răscumpărătorul și Unsul, iar Dumnezeu a înviat acel trup.

Mireasa Lui este Unsul pentru această zi și Ea a fost înviată deja prin învierea Lui, deoarece cei doi sunt Unul. Amin.

Aș vrea să vă spun cum văd eu aceasta. Aș dori să am pregătirea necesară ca să mă pot exprima cât mai clar, dar nădăjduiesc că mă veți înțelege. Nădăjduiesc că Duhul lui Dumnezeu va veni și va pune aceasta în inimile voastre, ca să vedeți și să înțelegeți ceea ce vreau să spun.

Este învierea și noi suntem în ea; suntem cu El în înviere. Cine? Numai cei care au Viața. Cei care nu posedă Viața nu cunosc învierea și nu o vor cunoaște niciodată. Ei se vor gândi că au Duhul Sfânt și că sunt salvați, dar răpirea va trece pe lângă ei și nici măcar nu vor ști aceasta.

Domnul Isus a spus: „...*Ilie a și venit și ei nu l-au cunoscut.*” (Matei 17.12).

Moartea nu poate opri Puterea de Viață a lui Dumnezeu. Nu, ea nu o poate opri!

Poate ziceți: „Mama mea a fost o femeie plină de Duhul Sfânt, iar tata era plin de putere. N-am văzut niciodată un om atât de plin de putere ca el, frate Branham. Dar acum este mort.” Este adevărat, dar aceasta nu poate să oprească Puterea învierii.

Moise a avut această Putere de Viață, credeți aceasta? Până la Isus nu a fost nici un alt bărbat asemenea lui, deoarece el nu numai că vedea vedenii, dar vorbea față în față cu Dumnezeu.

Prorocița Miriam a pus într-o zi în discuție problema lui, iar Dumnezeu a zis: „*Cum de nu v-ați temut deci să vorbiți împotriva robului Meu, împotriva lui Moise? Nu este nimeni ca el pe pământ în ceasul acesta.*” (Numeri 12.8).

Vedeți? „Eu vorbesc cu Moise gură către gură. Ce a spus el vreodată și nu a fost adevărat? Nu te-ai temut tu de Dumnezeu să vorbești împotriva lui? Să nu spui nici un cuvânt împotriva lui!”

Și chiar în momentul acela a fost lovită cu lepră și nu la mult timp după aceea a murit. Moise s-a rugat atunci pentru ea și Miriam a fost scăpată de lepră.

Apoi, după optzeci de ani de slujbă, la vârsta de o sută douăzeci de ani, Moise s-a urcat pe munte și a murit, fiind îngropat în vale. Dar Puterea de Viață era în el.

O mie opt sute de ani mai târziu, el a stat pe Muntele transformării alături de Isus. De ce? Pentru că era inclus în înviere. Desigur. El poseda Puterea de înviere a lui Dumnezeu.

Priviți-i pe Iov, pe Avraam, pe Isaac și pe toți sfinții, în măreața dimineață a învierii! Iov știa că va veni acea zi, de aceea a spus: „*Dar știu că Răscumpărătorul meu este viu și că Se va ridica la urmă pe pământ.*” (Iov 19.25). El a spus aceasta cu sute de ani înainte de venirea lui Hristos.

Cartea lui Iov a fost scrisă înainte de cartea Genezei, fiind considerată cea mai veche carte a Bibliei. El a fost încercat, dar a rămas neclintit în credință. Chiar și soția lui s-a ridicat împotriva lui și i-a zis: „*Blestemă pe Dumnezeu, și mori!*” dar el i-a răspuns:

„*Vorbești ca o femeie nebună. Ce! primim de la Dumnezeu binele, și să nu primim și răul?*” (Iov 2.9-10).

„*Domnul a dat și Domnul a luat – binecuvântat fie Numele Domnului!*” (Iov 1.21). Iar când Duhul lui Dumnezeu a venit peste el, a început să procească și a zis:

„*Dar știu că Răscumpărătorul meu este viu și că Se va ridica la urmă pe pământ.*”

Chiar dacă mi se va nimici pielea și chiar dacă nu voi mai avea carne, voi vedea totuși pe Dumnezeu.” (Iov 19.25-26). El a cumpărat un loc în care să fie îngropat și a fost îngropat acolo.

Mai târziu, a venit un om numit Avraam. (Biserica creștea, mergea în sus). Avraam a posedat și el Potențialul lui Dumnezeu: Viața veșnică, pentru că a fost chemat de Dumnezeu. Acum priviți! Când a murit Sara, Avraam a cumpărat o bucată de pământ în Palestina, chiar lângă mormântul lui Iov, și a îngropat-o acolo, iar când a murit și el, a fost pus tot acolo.

Avraam l-a născut pe Isaac, iar când a murit, a fost pus și el în aceeași parcelă de pământ, ca și tatăl său. Isaac l-a născut pe Iacov, care a murit în Egipt, dar el era un profet și posedea acest Potențial, această Putere de înviere în el, de aceea a spus:

„Dacă am căpătat trecere înaintea ta, pune, rogu-te, mâna sub coapsa mea și poartă-te cu bunătate și credincioșie față de mine: să nu mă îngropi în Egipt.

Ci când mă voi culca lângă părinții mei, să mă scoți afară din Egipt și să mă îngropi în mormântul lor.” (Geneza 47.29-30). Iar Iosif i-a zis lui Faraon: *„Tatăl meu m-a pus să jur, zicând: „Iată, în curând eu am să mor! Să mă îngropi în mormântul pe care mi l-am săpat în țara Canaan.”* (Geneza 50.5).

Vedeți? Iosif, care era un profet, și-a pus mâinile pe șoldul șchiop al tatălui său și a zis: *„Jur pe Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Iacov, că nu te voi îngropa aici!”* iar după ce tatăl său a murit, l-a luat și l-a îngropat în Canaan. De ce?

Când a venit vremea și a murit și Iosif, el a zis: *„Când vă va cerceta Dumnezeu, să luați și oasele mele de aici.”* (v.25). De ce?

Dumnezeu este Același oriunde, dar El are un Plan. Iosif era un profet, de aceea a spus: *„Eu am să mor! Dar Dumnezeu vă va cerceta și vă va face să vă suiți din țara aceasta în țara pe care a jurat că o va da lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov.”*

„Când vă va cerceta Dumnezeu, să luați și oasele mele de aici.” (v.24-25). Puterea de înviere se afla în oasele lui.

Oh, „dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți va învia și trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său, care locuiește în voi.” (Romani 8.11).

„Nu puneți oasele mele aici, ci îngropați-le în țara făgăduită!” De ce? Ei aveau făgăduința că va veni Hristosul.

Iov a văzut acea zi, de aceea a spus:

„Dar știu că Răscumpărătorul meu este viu și că Se va ridica la urmă pe pământ.

Chiar dacă mi se va nimici pielea și chiar dacă nu voi mai avea carne, voi vedea totuși pe Dumnezeu.

...ochii mei Îl vor vedea, și nu ai altuia.” (Iov 19.25-27).

Ei știau aceasta pentru că erau profeți. Avraam, Isaac, Iacov, Iosif, au fost profeți, de aceea au primit descoperirea lui Dumnezeu conform Cuvântului Său.

În dimineața de Paști, când a venit Răscumpărătorul profețit, El i-a salvat pe toți cei ce cred în El, și ei au înviat conform Bibliei.

Puterea de înviere a intrat în mormântul lui Iov, unde nu se mai găsea decât o lingură de praf de oase, pentru că după miile de ani care au trecut de la moartea lui, oasele acelea s-au descompus și au intrat în compoziția pământului. Acolo mai

era doar o lingură de praf, dar cu toate acestea, când Puterea de înviere a venit la suprafață, conform Cuvântului lui Dumnezeu făgăduit de mii de ani, Iov, Avraam, Isaac, Iacov, Iosif și toți ceilalți sfinți, au înviat și au ieșit afară din morminte, împreună cu El. Așa spune Biblia în Matei 27.52-53:

„...mormintele s-au deschis, și multe trupuri ale sfinților care muriseră au înviat.

Ei au ieșit din morminte, după învierea Lui, au intrat în sfânta cetate și s-au arătat multora.”

De ce? Pentru că ei posedau acel potențial; aveau acea Putere de înviere. De aceea au înviat din morți și au plecat împreună cu El în înviere, bucurându-se de înviere împreună cu El. Da, ei aveau Pecetea originală a Paștilor.

„Bine,” spune cineva, „eu aș vrea să fi trăit în zilele Vechiului Testament!” Așteaptă numai o clipă, pentru că în 1Tesaloniceni 4.13-14, scrie:

„Nu voim, fraților, să fiți în necunoaștință despre cei ce au adormit, ca să nu vă întristați ca ceilalți, care n-au nădejde.

Căci, dacă credem că Isus a murit și a înviat, credem și că Dumnezeu va aduce înapoi, împreună cu Isus, pe cei ce au adormit în El.” Noi credem aceasta din toată inima, nu ne prefacem.

Sfinții Noului Testament, care posedă aceeași Putere de înviere, vor învia la cea de-a doua venire a Sa. Eu sunt atât de sigur de aceasta, pe cât sunt de sigur că au înviat sfinții Vechiului Testament, care au avut puterea de înviere în oasele lor. Da, profeții aceia la care a venit Cuvântul lui Dumnezeu, au înviat împreună cu El în dimineața învierii.

Aceasta este făgăduința lui Dumnezeu: că oricine este în Hristos Isus, va învia împreună cu El, pentru că Puterea de înviere a lui Dumnezeu este peste oasele lor.

Nu este de mirare că noi ne punem mâinile peste bolnavi! Nu este de mirare că ne iubim unii pe alții. Noi nu putem urî pe nimeni, deoarece suntem corecțați prin Cuvântul lui Dumnezeu. Noi ar trebui să ne iubim și să avem respect unii pentru alții. Dacă nu se întâmplă aceasta, nu vă ajută la nimic.

Cu câteva zile în urmă am fost împreună cu un tânăr care avea cancer la o ureche și nu mi-a spus nimic. Eram la vânătoare, iar cu noi erau și frații Dawson, Mosley și fiul fratelui Williams. Eu am privit din întâmplare spre urechea lui și am observat că era umflată. „Ce este cu urechea ta, Donovan?” l-am întrebat eu.

„O, frate Branham, am probleme cu ea de foarte mult timp... Nu știu ce este,” a răspuns el. l-am luat mâna și am văzut că avea cancer. Nu am spus nici un cuvânt, ci i-am ținut doar mâna, iar cancerul l-a părăsit chiar atunci, așa că după o zi sau două urechea lui era perfect sănătoasă și nu mai era nici urmă de cancer.

El a fost plin de respect față de Dumnezeu, de aceea Dumnezeul cerului a ucis prin Puterea Sa de înviere cancerul din trupul lui și i-a cruțat viața. Da, Dumnezeu S-a îndurat de Donovan Weerts. Așa este.

Ce sunt aceste lucruri? Priviți aici, oameni din Phoenix! Priviți-i pe oamenii care au crezut în această Putere! Priviți-i pe oamenii care cred aceasta și își pun mâinile peste voi! Priviți ce se întâmplă! Este Puterea de înviere.

„Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede... Își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși.” (Marcu 16.17-18).

Aceasta este Puterea de înviere, de la vultur la vultur... Da, este pe cale să se

Întâmpie ceva.

Vedeți, de la vultur la șoim, nu merge! Vulturul se ridică la vultur: cu același gând și simțire, vulturul se ridică din curtea găinilor la cer.

„Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede...” când amândoi sunt plini de credință.

Puteți vedea Puterea de aducere la Viață a lui Dumnezeu reprezentată prin cei doi profeți, prin Ilie și Elisei?

Fiți atenți! Ei posedau același Cuvânt, dar unul din ei a fost răpit la cer, în timp ce celălalt a fost îngropat. El a fost răpit și noi vom fi răpiți. Vom fi luați sus cu ei și ne vom întâlni în văzduh cu El.

Observați! Fiecare pasăre are două aripi care o susțin în zbor. Este adevărat? Ilie a fost aripa răpirii, iar Elisei a fost aripa învierii. Vedeți? Acești doi proroci simbolizează sfinții care trăiesc și sfinții adormiți. Ei au fost înviați pentru a privi dincolo de cortină. Priviți-l pe Pavel. El a privit peste cortină și a văzut timpul acesta. El a spus că în zilele din urmă, oamenii se vor numi creștini, dar vor face tot ce vor vrea. Pavel era un profet plin de Puterea învierii, de aceea a văzut Dinamica, ce se va întâmpla.

Noi credem aceasta, nu-i așa? El a primit Puterea învierii.

Priviți Puterea învierii astăzi! Priviți cum spune mai dinainte lucrurile care vor veni, fără nici o greșală. El nu a greșit niciodată. De ce? Este Puterea învierii, Puterea lui Dumnezeu, nu a unui om.

Este Puterea, arvuna Paștilor, da, este arvuna trimisă înapoi de Isus Cel înviat, ca să ne garanteze că suntem deja înviați cu El.

Amintiți-vă că acest lucru este scris în cartea „Privind peste cortina timpului,” editată de Oamenii de Afaceri Creștini. Eu am început să îmbătrânesc și știu că zilele mele se apropie de sfârșit... Acum optsprezece sau douăzeci de ani, cântam deja cântecul pe care l-au cântat surorile mai înainte:

Eu doresc să vorbesc iarăși cu Domnul.

Mergeți și rugați-vă

Și atunci, puterea învierii va veni.

Eu mă odihnesc, privesc în sus

Și spun: „Privește dincolo!”

Îmi amintesc dimineața când am fost luat dincolo. Soția mea dormea lângă mine, iar eu m-am trezit și am privit-o cum doarme, după care am început să mă gândesc: „Dacă vrei să mai faci ceva pentru Domnul, trebuie să te grăbești, băiete, pentru că ai trecut deja de cincizeci de ani.” Atunci a venit Duhul Sfânt și m-a luat. Eu am privit dincolo de perdea și am putut să-i văd pe cei sfinți. Sunt atât de sigur de ceea ce vă spun, pe cât sunt de sigur că stau la amvonul acesta în fața voastră, cu Sfânta Biblie așezată aici, ca slujitor al Evangheliei.

V-am spus vreodată ceva în Numele Domnului și nu s-a întâmplat? Dacă am spus, aș vrea să mi se spună ce anume! A fost spus vreodată ceva greșit pe platformă? A trecut ceva fără să se întâmple așa cum a spus El? Nu, pentru că a fost „Așa

vorbește Domnul!”

Și în timp ce priveam dincolo de perdeaua timpului, am văzut mii și mii de oameni tineri, bărbați și femei, care veneau spre mine bucuroși și mă îmbrățișau. Când am privit înapoi, mi-am văzut trupul întins pe pat...

Oh, Domnul m-a lăsat să privesc dincolo de perdeaua timpului! Ce este aceasta? Puterea dătătoare de Viață care vine în aceste zile din urmă, este marea Putere de Înviere.

De aceea sunt eu în Arizona acum. Aici sunt mulți oameni care m-au auzit spunând de multe ori de pe platformă: „Așa vorbește Domnul!” și totul s-a împlinit întocmai.

„Este pe cale să se întâmple ceva, pentru că am văzut că veneau șapte îngeri!” Vă amintiți? N-a publicat magazinul „Life” Norul acela supranatural care a apărut la înălțimea de douăzeci și șapte de mii și era lung de treizeci de mii? Nu au fost acolo Fred Sothmann, Gene Norman și ceilalți, când au apărut cei șapte Îngeri?

Această apariție a zguduit muntele pe o distanță de câteva mii. De ce? Pentru că acolo stăteau șapte Îngeri și mi-au spus: „Du-te acasă, fiindcă este vremea să deschizi cele șapte Peciți!” Și iată că ele sunt descoperite: taina adevărată despre căsătorie și despărțire, sămânța șarpelui și toate celelalte lucruri care au fost o pricină de poticnire și de tulburare pentru mulți. Dar ele sunt „Așa vorbește Domnul!”

Ce este aceasta? Puterea de înviere care vine peste Biserică pentru a o pregăti pentru ceasul de care ne apropiem: Puterea învierii. Oh, Dumnezeule, ajută-ne să credem și s-o primim!

Vedeți? Depinde de atitudinea pe care o ai față de ceea ce este pe cale să se

Întâmples: dacă crezi este bine, iar dacă nu crezi, aceasta nu-ți va face bine.

Samuel a stat în fața poporului și a zis: „Am spus ceva în Numele Domnului și nu s-a întâmplat? V-am cerut vreodată bani pentru mine?”

„Nu ai făcut aceasta, dar noi vrem un împărat!” au răspuns ei. Așa este și biserica de astăzi: ea vrea propriile idei. Nu vă dă nici o atenție, ci merge direct pe alături. Ei bine, aceasta va arăta că Puterea învierii nu este acolo.

„O,” spune cineva, „eu vorbesc în limbi, strig și sar...”

Toate aceste lucruri sunt minunate, dar dacă Puterea învierii este acolo, o veți recunoaște, asemenea micuțului pui de vultur care și-a recunoscut mama.

Acesta este Cuvântul, acesta este „Așa vorbește Domnul!” Este ceea ce a promis Dumnezeu. Este ceea ce s-a spus mai dinainte și s-a întâmplat întocmai. Noi suntem dincolo de orice umbră de îndoială; potențial suntem chiar acum în înviere; sfinții sunt gata chiar acum să fie luați în văzduh.

Plin de Puterea învierii, Isus a zis: „Eu pot să stric Templul acesta, pe care l-ați ridicat în patruzeci de ani, și să-l zidesc iarăși în trei zile.” (Matei 26.61). De ce a spus Isus aceasta? Vă întreb: Cum a fost posibil ca Isus să spună așa ceva? El știa că este „Amin.” Aș vrea ca aceasta să vă miște. Isus știa cine este El; știa că fiecare Cuvânt pe care L-a spus Dumnezeu despre El, S-a împlinit întocmai. El știa că era Cel despre care vorbise David.

Știți că voi sunteți aceia despre care vorbește Biblia? Vă cunoașteți poziția în Hristos? Dacă ești în Hristos, ești o făptură nouă și știi că Cuvântul este Viața ta de zi cu zi. Da, tu ești un vultur și Cuvântul este mâncarea ta.

Isus știa că va face acel lucru prin puterea lui Dumnezeu, deoarece era profețit că va învia. De aceea nu S-a temut să spună: „*Stricați templul acesta, și în trei zile îl voi ridica.*” (Ioan 2.19). David spusese despre El: „*Căci nu vei lăsa sufletul meu în Locuința morților, nu vei îngădui ca preaiubitul Tău să vadă putrezirea.*” (Psalmul 16.10).

Isus știa că nici o celulă din trupul Său nu va putrezi, deoarece procesul de putrezire începe după șaptezeci și două de ore. Acesta este motivul pentru care a spus: „*Stricați templul acesta, și în trei zile îl voi ridica.*” De ce? El era plin de Puterea care face viu fiecare Cuvânt. Da, El a privit în urmă și a văzut fiecare Cuvânt pe care L-a spus Dumnezeu cu privire la El. Profeții au vorbit, iar El a împlinit tot ce au spus ei și știa că se va împlini și partea care vorbea despre învierea Lui.

S-a împlinit în viața ta fiecare Cuvânt pe care L-a spus Dumnezeu și a spus duhul tău: „Amin”, sau te-ai împotrivit și ai zis: „Biserica noastră nu învață așa!”? Dacă ai procedat așa, ai grijă, șoimule!

Notați-vă: Vulturul crede. El nu are întrebări, ci crede pur și simplu.

Isus știa tot ce se va întâmpla, pentru că era scris în Cuvânt, iar El a venit să îplinească Cuvântul. El știa că Cuvântul a fost scris prin Puterea lui Dumnezeu, prin profeții care au prorocit despre tot ce va face El, iar prorocia nu a dat greș niciodată. Cuvântul lui Dumnezeu nu poate greși, pentru că este scris prin Duhul Sfânt.

Acum, dacă Duhul care L-a înviat pe Isus din morți locuiește în voi, va învia și trupurile voastre muritoare. Împuşcați-l, ardeți-l, bateți-vă joc de el, sfâșiați-l, faceți ce vreți cu el, fiindcă Dumnezeu a făgăduit că îl va învia. Fiecare sfânt al lui Dumnezeu, care posedă această făgăduință în el, știe că acesta este adevărul. Deci, nu te teme, frate, pentru că noi suntem deja în Paști.

Înainte de a încheia, priviți transformarea, fiindcă noi toți suntem reprezentați în schimbarea la față. Da, noi toți am fost acolo. Sfinții care au murit erau simbolizați prin Moise. Acolo era învierea și Isus proslăvit, iar Ilie era răpirea.

Da, acolo erau Moise, Ilie, Elisei și Isus: sfinții morți, sfinții răpiți și Isus proslăvit.

Oh, Doamne, aud pe cineva zicând: „Dacă spuneți că aveți această Putere, de ce nu mergeți să spuneți poporului despre ceea ce puteți face?”

Departe de un creștin adevărat să spună așa ceva! Noi nu pretindem că avem o asemenea Putere, ci facem un lucru: Când privim în jur, cu această Putere peste noi, Îl vedem numai pe Isus. Pe un creștin adevărat nu-l interesează faptul că biserica denominațională îl pune deoparte. El dorește un singur lucru: Să-L vadă pe Isus proslăvit, pentru că adevărata experiență a schimbării la față este numai Hristos proslăvit. Aceasta face diferența, o experiență adevărată și reală a schimbării la față și Îl glorifică numai pe Isus Hristos.

Dumnezeu nu l-a proslăvit pe Moise; nu l-a proslăvit pe Ilie sau pe un alt om, ci l-a proslăvit pe Hristos, iar ucenicii l-au văzut numai pe El.

Acesta este singurul gând pe care îl are în inima sa orice credincios adevărat: să-L proslăvească pe Isus Hristos. Acesta este motivul pentru care îi cheamă pe toți oamenii din jurul său la Hristos și nu va spune niciodată: „Dacă vii să te unești cu gruparea noastră... Dacă faci cutare și cutare lucru...” Oh, să nu procedați niciodată așa, să nu-i chemați niciodată pe oameni la voi, ci la EL!

Priviți Cuvântul lui Dumnezeu, care este Hristos proslăvit și împlinirea făgăduinței acestei zile, în mărețul ceas al învierii.

Aceasta este ceea ce ne dă bucurie, să știm că suntem cu El, carne din carnea Lui

și os din oasele Lui. Ce bucurie! Acesta este singurul lucru care-l interesează pe credinciosul adevărat. Pe el nu-l interesează o denomi-națiune; nu-i pasă de o organizație și nici de ceea ce spun sau fac alții, iar creștinele nu fac lucrurile pe care le fac celelalte femei. Sigur că nu! Bărbații nu mai fac nici ei ceea ce fac oamenii din lume! sigur că nu.

Ei nu se agață de o organizație, nu sunt dependenți de niciuna din ele, așa că nu se tem că vor fi dați afară din ele și că nu vor mai avea ce să mănânce. Lor nu le pasă de astfel de lucruri; sunt un nonsens pentru ei, deoarece poartă în inimă o singură dorință: proslăvirea lui Isus Hristos, iar Călăuza lor este Dumnezeu. Nu vor absolut nimic altceva, decât proslăvirea lui Isus Hristos.

Cine este Isus? Cuvântul. Așa este. Și noi vedem că Cuvântul ne dovedește învierea Lui. Cum este posibil acest lucru? Privind viața voastră prin Cuvântul Său, deoarece El a făgăduit în Cuvântul Său că este Același ieri, **azi** și în veci. Acesta este motivul pentru care nu-mi fac griji pentru că toate ușile din țară se închid pentru mine

Am spus deja că am cincizeci și șase de ani și pot cădea oricând, pentru că sunt al vârsta atacului de cord; sunt cu totul într-o altă epocă. Dar are aceasta vreo importanță? Sigur că nu! Aceasta nu a contat nici în copilărie și nu contează nici acum, în ceasul când este strigat numele meu... și este scos biletul meu. Pe mine nu mă interesează dacă oamenii vor ști că am trăit vreodată pe pământ! Aceasta nu are nici o importanță pentru mine.

Voi nu trebuie să vă îngrijorați, nu trebuie să aveți un monument mare sau construcții impunătoare, ca să arătați că ați fost pe pământ. Există un singur lucru pe care aș dori să-l știți cu toții și anume, că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci, și că eu port în inimă arvuna Lui.

Eu știu că, chiar dacă mă voi îneca în mare, voi fi ucis în Africa sau mi se va întâmpla orice altceva, mă voi întoarce la viață pentru că posed arvuna Lui.

Aleluia! Pe mine nu mă interesează dacă toate ușile se închid înaintea mea, aceasta nu are nici o importanță! Eu nu încerc să slăvesc un om, o organizație, pe mine însumi, un grup de oameni sau altceva de felul acesta, ci doresc ca oamenii să vadă că Isus Hristos a înviat din morți și Duhul Lui trăiește! Doresc să vadă că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.

Deci nu este de mirare că El i-a spus lui Ioan:

„Nu te teme! Eu sunt Cel Dintâi și Cel de pe Urmă, Cel Viu. Am fost mort, și iată că sunt viu în vecii vecilor.” (Apocalipsa 1.17-18). Da, noi suntem răscumpărați prin El și suntem înviați împreună cu El, iar acum **suntem**, nu vom fi, așezați în locurile cerești în Hristos.

Acum, când posedăm acest Duh în noi, adică arvuna, toate îndoielile sunt înlăturate.

Pavel a spus: *„...și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine.”* (Galateni 2.20). Deci nu mai trăiți voi, ci Hristos trăiește în voi. De ce? Pentru că în voi trăiește Cuvântul Său viu și dovedește că toate ideile și părerile metodiștilor, bapțiștilor, penticostalilor, etc., sunt risipite în Isus Hristos.

Ca pe muntele transformării... Zilele luteranilor, metodiștilor, prezbiterienilor, etc, au trecut, dar, *„Acesta este Fiul Meu preaiubit; de El să ascultați!”* adică Cuvântul acestui ceas. Este ceasul când au fost descoperite Pecețile, când toate tainele care au fost ascunse de-a lungul anilor au fost deschise, când marea piramidă a timpului a fost lovită de Piatra din capul unghiului și sfărâmată, astfel încât steaua lui David să stea din nou la locul ei, iar marea Biserică a Dumnezeului celui viu, să fie ridicată în răpire și dusă în glorie pe aripile Vulturului.

Noi am trecut din moarte la Viață și acum primim Puterea în trupurile noastre! Aleluia! Da, vorbind în limbi noi și prorocind, primind vedenii, punându-ne mâinile

peste bolnavi. Lumea și lucrurile ei sunt moarte pentru noi, fiindcă am trecut din moarte la Viață și acum deținem Puterea, iar în dimineața învierii, când legăturile morții vor fi rupte, vom învia! Amin. Noi vom învia.

În iad nu sunt destui diavoli ca să ne împiedice să înviem, fiindcă am fost rânduiți mai dinainte de Dumnezeu pentru ceasul acesta.

Cuvântul lui Dumnezeu Se manifestă El Însuși chiar prin noi, astfel încât trăim în prezența lui Dumnezeu, prin Cuvântul Său făgăduit.

În iad nu sunt destui diavoli ca să mă poată opri să mă ridic la înviere. În dimineața aceea nu va exista nici o ușă pe care să nu o poată deschide El. Pecețile au fost rupte. Aleluia! Eu sunt liber! Eu sunt un vultur. Am înviat din moarte la o Viață nouă în Isus Hristos și nu numai eu, ci fiecare bărbat și femeie, băiat sau fată care stau aici și sunt umpluți cu Duhul lui Dumnezeu. Ei sunt făpturi noi în Hristos, sunt vulturi!

Astăzi, noi suntem vii și ne bucurăm pentru totdeauna de înviere; și pentru că El trăiește, trăim și noi. El trăiește în noi, făcându-ne vii, iar Duhul care L-a înviat pe El din morți, va învia și trupurile noastre muritoare în acel măreț Paști veșnic. Slavă lui Dumnezeu!

Oh, luați-mi lumea! Luați-mi tot ce vreți, dar vreau să mi-L dați pe Hristos! Amin. Eu Îl iubesc; El este toată lumea mea. Și pentru că tu ești o parte din El, eu sunt o parte din tine, iar tu ești o parte din mine, și amândoi suntem o parte din El; facem parte din Trupul Lui.

Oh, creștinilor, ce har măreț am primit! Noi avem ocazia pe care marele apostol Pavel nici n-a visat s-o aibă vreodată. Avem ocazia pe care Enoh, Ilie și toți ceilalți profeți, n-au avut-o niciodată.

Undeva este o oaie mică și El nu este liniștit până n-o aduce în turmă. Cu ajutorul Domnului, voi merge peste ocean ca să caut acea ultimă oaie pierdută care poate fi una neagră. Eu merg s-o caut până în ultima zi a vieții mele și nădăjduiesc s-o găsesc, oriunde ar fi ea.

Nădăjduiesc că nu i-am jignit pe frații mei spunând acest lucru, fiindcă nu am zis că voi nu trebuie să mergeți la biserică. Desigur, eu vreau să mergeți la biserică, dar nu vreau să vă puneți nădejdea în aceasta și să ziceți: „Eu aparțin de aceasta... Eu aparțin de aceea..” etc, pentru că voi trebuie să-l aparțineți lui Hristos. Duceți-vă la biserică, dar să-l aparțineți lui Hristos! Amin.

Dacă nu posedați acest potențial, ridicați-vă chiar acum și haideți la Viață! Vreți să-L primiți chiar acum?

Încăperea aceasta este plină de Puterea lui Dumnezeu. Eu Îl simt peste tot în jurul meu. Priviți marele număr de vedenii și prorociile care au fost aduse: ele nu au căzut niciodată fără să se împlinească. De ce? Pentru că Cel care vorbește este Dumnezeu și nici un om nu se poate împotrivi hotărârii Lui. Omul nu poate nici să închidă, nici să deschidă. Cel care a fost mort și acum este viu, umblă astăzi printre florile nou-născute din Phoenix, fiind Singurul care poate să închidă sau să deschidă.

Deci nu este de mirare că în dimineața aceea de Paști, pe fiecare petală de crin și de trandafir erau lacrimi mici ca picăturile de rouă. De ce? Pentru că știau că au crescut din pământ și că undeva este o Floare înflorită veșnic, iar într-o zi vor merge și ele acolo. Așa este.

Nu este de mirare că pe fețele noastre curg lacrimi de bucurie! Nu este de mirare că inimile noastre tresaltă când simt Puterea de transformare venind în viețile noastre și umplându-ne într-o asemenea măsură, încât ne face să vorbim în limbi care vin din cer.

Noi suntem atât de transformați în prezența Lui, încât în mijlocul nostru sunt prorocii, vedenii, descoperiri, totul potrivit-se pe deplin cu Cuvântul. Dacă prorocia este contrară Cuvântului, să n-o credeți, dar dacă este Cuvântul, este deja spus: „Așa vorbește Domnul: *„Nu vă temeți! Eu sunt Cel ce am fost mort și iată că sunt viu în vecii vecilor.”*

Aceasta este Pecetea de Paști lui Dumnezeu, care pecetluiește fiecare iotă din Cuvânt în inimile noastre.

Ce este Pecetea? Voi sunteți epistole vii, citite de toți oamenii, dar când vă revendică Dumnezeu, El vă pecetluiește cu Pecetea Paștelui, dovedind că sunteți înviați împreună cu Hristos și astfel sunteți o făptură nouă.

Dacă în dimineața aceasta nu ești încă pecetluit, primește-o în timp ce ne plecăm capetele. (Cineva are o prorocie). Ați auzit? În timp ce stați cu capetele plecate, gândiți-vă la textul din Romani 8.11: *„Dacă Duhul care L-a înviat pe Isus, locuiește în voi, El va învia și trupurile voastre muritoare.”*

La ce trebuie să privim noi? Ce a mai rămas? Priviți lumea, amenințarea atomică și toate celelalte lucruri care sunt gata să distrugă lumea care este atât de nervoasă, de înspăimântată și de neliniștită. Uitați-vă la aceste glume cinematografice. Dar ele sunt ca un băiețel care trece noapte prin cimitir și fluieră, încercând să-i facă pe oameni să creadă că totul este bine. Să nu vă descurajați, pentru că venirea Domnului este chiar la ușă!

Zilele trecute a venit la mine un pescar. S-a întâmplat cu puțin înainte de cutremurul care a zguduit Grecia. El mi-a spus că toți peștii, care de obicei se hrănesc dimineața, nu au mâncat nimic. Ce era aceasta? Peștii simțeau că este pe cale să se întâmple ceva și nu au mai mâncat nimic.

Chiar și pescărușii, care se hrănesc cu pește, s-au oprit și nu și-au mai căutat

hrana. Ei au părăsit faleza dimineața devreme, iar câteva minute mai târziu, marea a început să fiarbă. Vedeți? Peștii și păsările au știut că se va întâmpla ceva.

Când am fost în India, am citit într-un ziar un anunț care spunea: „Credem că cutremurul s-a termina!” Cu câteva zile înainte de cutremur, păsările nu s-au mai întors la cuiburile lor care erau făcute în gardurile de piatră. Vitele nu mai voiau să stea la umbră în apropierea grajdurilor, ci preferau să stea în zăduful zilei, în timp ce oile stăteau în mijlocul câmpului și se adunau una lângă alta. Cu două sau trei zile înainte de începerea cutremurului, ele nu au mai vrut să se apropie de grajduri. De ce? Știau că se va întâmpla ceva. Da, animalele și păsările știau că era pe cale să se întâmple ceva. Cine a pus acest simțământ în ele? Același Dumnezeu care le-a condus pe animalele din vremea lui Noe la corabie, înainte de începerea potopului.

Voi, oamenilor umpluți cu Duhul Sfânt, nu puteți vedea că este pe cale să se întâmple ceva? Nu priviți după ceva mare și universal, fiindcă nu va fi nimic altceva decât venirea Domnului. Amintiți-vă numai Cuvântul și făgăduințele Domnului!

Nu doriți să veniți mai repede înăuntru? Ieșiți dintre aceste ziduri mari, fiindcă învierea este la îndemâna chiar acum!

Dacă printre noi este cineva care nu știe că ei merg în acea înviere și nu este sigur că ei au această Putere de înviere, să nu uite făgăduința Domnului care spune că, chiar dacă viermii vor mânca acest trup și chiar dacă ar fi nimicuit de o bombă atomică sau de altceva, Puterea învierii nu vă va părăsi niciodată. Nu, scumpii mei frați și surori, pentru că numele vostru scump este scris în ceruri, în Cartea Vieții Mielului.

Nici un om nu îl poate șterge de acolo! În lumea aceasta nu sunt destule radiere ca să poată face aceasta, deoarece ați fost răscumpărați prin sângele Lui. Dacă nu sunteți siguri că acest lucru vă aparține, nu lăsați să vă scape această ocazie,

pentru că s-ar putea să fie ultima.

Poate ai avut șansa să treci printr-o baricadă și nu ai fost uciși de gloanțe, dar prin această Baricadă nu poți trece oricum! Acolo este Lumina roșie care strălucește chiar acum:

„Atenție! Lasă deoparte propriile tale păreri! Depărtează-te de lucrurile lumii!”

Haideți să fim înviați împreună în acest mare Paști, în marea sărbătoare a Paștilor.

Puteți sărbători aceasta în inima voastră, în săptămâna aceasta? Dacă nu puteți, vreți să ridicați mâinile și să spuneți: „Dumnezeule, eu nu sunt sigur de aceasta. Nu știu dacă pot face toate acestea sau nu. Ajută-mă, Te rog, pentru că-mi ridic mâinile spre Tine și Îți cer ajutorul!” Dumnezeu să te binecuvânteze! Dumnezeu să te binecuvânteze! Este bine.

„Doamne, Te doresc! Ajută-mă, Te rog, fiindcă doresc să fiu înviat; doresc să posed și eu acest potențial, chiar acum. Doresc să știu că sunt în ordine cu Tine, Doamne.

/:Eu nu vreau să greșesc!:/

Mâine va fi prea târziu.

/:Acum este ziua:/ Nu aștepta!

Nu demult, a venit la mine un om de culoare. El a așteptat până când am terminat predica, apoi m-a căutat și a zis: „Aș vrea să vorbesc cu tine, reverend. Cu mult timp în urmă, i-am spus Domnului că în dimineața aceea doresc să posed biletul.

Vreau să știu dacă este șampilat corect, ca să nu am probleme când voi ajunge la Râu.”

„În ordine,” am răspuns eu. „Ai primit viza?”

Vedeți, este posibil să aveți pașaportul dar să nu posedați viza de intrare în Țară. Știați aceasta? Dacă totul este în ordine, este bine, dar dacă nu, este timpul să te grăbești să pui chiar acum totul în ordine. Alungă teama, dacă te simți speriat! Aici sunt în jur de o sută de mâini ridicate, așa că liniștește-te dacă ești puțin speriat!

Eu știu că oamenii au tot felul de păreri cu privire la salvare. Astfel, unii spun: „Vino și lasă-mă să-ți strâng mâna!” Alții zic: „Vino și îngenunchează la altar!”

Eu nu am nimic de spus împotriva acestor lucruri, dar dați-mi voie să vă spun cum gândesc eu problema aceasta: „*Toți cei care cred...*” Faptul că veniți la altar nu vă face să credeți. Nici faptul că predicatorul vă strânge mâna, nu realizează aceasta. Dar dacă sunteți chemați de Dumnezeu, aceasta este totul. Dacă ești un vultur, îți va fi destul un singur strigăt al Lui și vei crede. Iar dacă crezi cu adevărat, mă voi ruga pentru tine.

Credeți că micuțul vultur va sta multă vreme într-un coteț? Nu, nu! El nu va sta mult acolo, prietene! Haideți să fim răpiți acum, fiindcă harul lui Dumnezeu este aici s-o facă!

Tată ceresc, suntem conștienți că ne apropiem de sfârșit. Nu vom mai sta mult aici, și aceasta nu din pricina vârstei noastre înaintate, ci pentru că este timpul venirii Tale; dar cred că printre noi se află mulți tineri care vor trăi acea zi.

Doamne, noi nu cunoaștem ziua și ceasul când vei veni, dar Tu ai spus: „*Când veți vedea aceste lucruri întâmplându-se...*” și iată că ele se întâmplă chiar acum.

Cu șase sau șapte ani în urmă, știința spunea că ar mai fi trei minute până la miezul nopții. Noi nu știm cât timp a trecut, dar știm că suntem aici, în ordine cu Tine.

O, Dumnezeule, noi dorim această Asigurare! Dorim să vedem că inima noastră întărește fiecare făgăduință a lui Dumnezeu cu „Amin!” și să vedem că Duhul Sfânt însuși locuiește în noi și ne transformă întreaga ființă.

Dumnezeule, lasă ca frații mei să vadă, în dimineața aceasta, că Duhul Sfânt vine și aduce la Viață fiecare Cuvânt.

Fă ca surorile să vadă aceasta, Doamne, iar dacă în ei mai există ceva care nu-i lasă să fie transformați de acest Cuvânt, ajută-i Tu, Dumnezeule, să alerge și să pună totul în ordine. Îngăduie aceasta, Tată, pentru că totul este în mâinile Tale.

Știu că greșesc în multe lucruri și continui să greșesc, dar Doamne, am făcut tot ce am putut. Ei sunt ai Tăi, de aceea Te rog să-i primești în Numele lui Isus, Tată. Amin.

Cei care sunteți bolnavi, ați venit aici ca să primiți vindecarea trupurilor voastre. Câți dintre voi cred? Ridicați mâna. Spuneți: „Sunt credincios în măsura în care știe inima mea.”

Câți dintre voi posedă, dincolo de orice îndoială, nădejdea că vor fi înviați din morți? Oh, Doamne, aceasta se poate întâmpla într-o adunare ca asta! Știu că este târziu, dar gândiți-vă la ceea ce se poate întâmpla chiar acum, fiindcă potențialul este chiar în voi!

Ridicați-vă privirile spre Dumnezeu și faceți legământ cu El. Spuneți: „Știu că s-a întâmplat ceva cu mine, dar nu pot să ajung singur acolo unde ar trebui să fiu.”

Nici eu! Nu, domnilor! Și eu mai am drum lung până acolo, dar știu un singur lucru: că am trecut din moarte la Viață. Știu că s-a întâmplat ceva cu mine. Aceasta nu s-a întâmplat acum, ci cu mulți ani în urmă, când am părăsit spitalul. Atunci a avut loc marea mea schimbare.

Eu, care mă rugasem pentru alții și propovăduiam vindecarea divină, am fost martor la moartea propriei mele soții, deși ceream viața ei. Și în timp ce mergeam pe stradă, Satan a venit la mine și mi-a zis: „Ai văzut? El nu ascultă rugăciunea ta.”

Da, este adevărat, am văzut-o murind, dar știu că în ea este Puterea învierii, iar într-o zi, oasele acelea se vor ridica din nou.

Am văzut-o și pe micuța mea fetiță zăcând pe moarte, iar atunci m-am rugat și am zis: „Dumnezeule, Te rog nu mi-o lua!” Dar în clipa aceea am văzut că El a tras cortina în jos și a zis: „Nu te mai ascult!” Atunci Satan a spus: „EL ar putea spune doar un cuvânt...” Apoi: „Vezi? Nu te iubește și nu Îl interesează de tine.”

„Are tot dreptul să facă aceasta,” am răspuns eu.

„Privește”, a continuat el, „ești un bărbat de douăzeci de ani și iată că soția ta zace moartă în morgă, iar copilul tău trece și el. Cum mai poți spune că El este marele Vindecător, când stă liniștit și privește nepăsător la toate acestea? Nici măcar nu ar trebui să vorbească, ci ar fi suficient să privească acolo și fetița ta ar fi vindecată, dar vezi, este clar că nu te iubește! Nu-i pasă de tine și îți lasă copilul să moară acolo. chiar refuză să-ți asculte rugăciunea în acest ceas întunecos!”

Tot ce spunea el era absolut adevărat.

„Ce ai câștigat? Ai muncit toată ziua din greu, iar seara ai stat până la 12.00-1.00 noaptea la colțul străzilor, predicând despre El și chemându-i pe oamenii din

spitale. Apoi mergeai acasă frânt și dormeai o oră sau două, după care plecai din nou la muncă. Seara următoare făceai același lucru... și aceasta, zi de zi. Iar acum, când ai doar douăzeci de ani, fiecare tânăr și fiecare domnișoară care te cunosc, te numesc „nebun”. Ce ai câștigat prin toate acestea? Ți-ai bătut joc de tine însuși, nu vezi?”

Eram pe punctul să-i dau dreptate, dar în mine era acea Putere de Viață, iar ea m-a făcut să spun: „Domnul a dat, Domnul a luat. Binecuvântat să fie Numele Domnului!”

Când toate speranțele mele s-au spulberat,

Atunci El este nădejdea și sprijinul meu.

Pe Hristos, Stânca tare, stau eu

Toate celelalte temelii sunt pe nisip mișcător.

Când El va veni cu sunet de trâmbiță,

Oh, atunci voi fi găsit în El!

Îmbrăcat în haina neprihănirii Sale, nu în neprihănirea mea personală, pentru că haina mea, faptele mele, sunt o zdreanță murdară.

Eu detest părerea că voi merge în cer numai pentru că Îl predic pe El; și detest părerea că voi merge în cer pentru că am vedenii! Eu merg în cer pentru că am primit mila Lui în inima mea. De aceea merg eu în cer și de aceea mergem noi toți

acolo.

O, prietene, tu ești o parte din trupul Lui! Ești copilașul lui Dumnezeu. Spun aceasta ca să-ți întăresc nădejdea. Dacă am primit trecere înaintea ta ca să mă asculți, îți spun adevărul, așa cum a spus profetul cu ani în urmă. Nu mă pretind profetul Lui, nu domnilor, dar a spus El vreodată ceva neadevărat?

Pe cei din Phoenix, vă cunosc de douăzeci de ani, de când s-a cântat cântarea: „Aș vrea să vorbesc iarăși cu El!” Această cântare s-a cântat în adunarea fratelui Outlaw sau Garcia. Spuneți-mi, am spus vreodată ceva în Numele Domnului și nu s-a întâmplat?

Amintiți-vă că există o singură șansă: să primiți această Putere de înviere. Ea este aceea care vă va susține atunci când toate nădejtile vă sunt spulberate. Da, ea vă va sprijini.

Unii mă întreabă: „Îți ții religia, frate Branham?”

„Nu! Ea mă ține pe mine.”

Eu nu pot s-o țin. Nu se pune problema dacă o țin eu sau nu, ci dacă Dumnezeu mă ține pe mine. El este Acela care mă ține.

Îngerii stăteau lângă fiecare pom. Priviți grupul batjocoritorilor care l-au zis lui Isus: „Fă numai un semn! Nu este nevoie să iei crucea, este suficient să faci un semn!” Dar dacă i-ar fi ascultat, eu n-aș fi avut astăzi această mărturie. Noi putem s-o avem însă, pentru că El a stat pe cruce în locul nostru. El a susținut mărturia mea, de aceea și eu o susțin pe a Lui.

Nu vreți să vă puneți mâinile unii peste alții dacă sunteți bolnavi? Haideți să ne rugăm.

Puneți mâinile peste cineva de lângă voi și credeți, indiferent cât de rău vă simțiți! Dacă v-am spus vreodată adevărul, acum vi-l spun cu toată puterea: *„Iată semnele care îi vor urma pe cei ce cred...”* a spus Isus. Iar voi ați ridicat mâna mărturisind că sunteți credincioși. Amintiți-vă de Puterea de înviere care L-a înviat pe Isus din mormânt. Aveți încredere în ceea ce ați primit în trupul vostru, pentru că Ea îi va ajuta pe cei peste care vă veți pune mâinile. Dacă această Putere locuiește în voi, Ea va învia trupurile voastre muritoare.

Dumnezeule scump, în dimineața aceasta stau aici, aproape de ceasul al nouălea. Este cam același ceas în care Isus a strigat: *„Dumnezeule Meu, Dumnezeule Meu, pentru ce M-ai părăsit?”* Nu-i de mirare că profetul a văzut mai dinainte acest lucru și a spus: *„...mi-au străpuns mâinile și picioarele: toate oasele aș putea să mi le număr.”* (Psalmul 22.16-17).

El a fost pus în numărul celor fărădelege și a fost rănit pentru fărădelegile noastre. *„Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa care ne dă pacea a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.”* (Isaia 53.5).

Doamne, noi pretindem lucrul acesta în această dimineață a învierii și îl pretindem în Numele Lui.

Să țineți minte ceea ce v-am spus acum! El este Judecătorul, iar noi suntem martori că am fost răscumpărați de El și că prin harul Său, în trupurile noastre locuiește Puterea învierii.

Prietenii noștri peste care ne-am pus mâinile sunt bolnavi. O, Dumnezeule, noi îl provocăm pe Satan, prin credință, în timp ce stăm cu mâinile peste acești oameni.

Fă ca orice boală, orice suferință care încearcă să vină peste ei, să-i părăsească în prezența acestui Adevăr legitimat în Numele lui Isus Hristos.

Biblia, Cuvântul lui Dumnezeu, spune că dacă ne vom pune mâinile peste bolnavi, aceștia vor fi vindecați. Mâinile noastre au fost ridicate spre Tine, Doamne, asemenea fiecărei plante de pe pământ care bea din Fântâna Ta pentru a crește. Grâul, floarea, etc., beau din fântâna Ta pentru a crește spre Tine, iar noi am băut în dimineața aceasta din Cuvântul Tău, ca să creștem spre Tine. Ca să putem ajunge sus, este nevoie să bem din Fântâna Ta. Suntem creaturile Tale, iar Tu ai pus în noi Puterea de transformare, Doamne, de aceea, Te rugăm să ascuți rugăciunile pe care le înălțăm pentru frații și surorile noastre, ca să fie eliberați de orice suferință care-i supără, astfel încât să Te poată sluji pe deplin sănătoși. Noi credem că se vor face bine, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Îl credeți? Vreți să fiți sănătoși? Cum puteți ajunge la aceasta? Voi o posedați deja. Totul este rezolvat, ca și cum toată boala ar fi fost luată deja de la voi. Simțiți aceasta?

Întotdeauna când mă aflu în mijlocul oamenilor, am un simțământ deosebit, fiindcă știu că undeva, nevăzut asemenea undelor radio și TV., este prezent și Hristos.

Gândiți-vă că El este Răscumpărătorul nostru! Tony, El este aici. Amin.

Cine poate fi mai fericit decât omul lui Dumnezeu care vede împlinirea vizibilă a tot ceea ce a spus Dumnezeu de-a lungul veacurilor, prin gura tuturor prorocilor?

Noi trăim în ajunul venirii Lui. Oh, ce timp minunat! Noi Îl vom vedea, pentru că va veni într-una din zilele acestea. Până atunci, vă veți ruga pentru mine?

Înainte de mine sunt multe curse și încercări, știu aceasta. Am fost printre păgâni

care ar fi putut să măucidă la fel de simplu cum bei un pahar cu apă, de aceea, rugați-vă pentru mine. Când stai de vorbă cu ei, diavolul te provoacă luând în derâdere făgăduințele Bibliei, dar eu nu am văzut niciodată vreo situație în care Dumnezeu nostru să fie biruit.

Eu merg peste tot în Numele Domnului Isus Hristos, nădejdea Vieții veșnice, Învierea și Viața, care a spus:

„Eu sunt Învierea și Viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi. Și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată.” (Ioan 11.25-26). Eu cred că acesta este Cuvântul veșnic al lui Dumnezeu, voi nu credeți aceasta?

Vă veți ruga pentru mine? Și eu mă voi ruga pentru voi.

Dumnezeu să vegheze asupra noastră până ne vom reîntâlni.

Să ne ridicăm pentru un moment în picioare și să ne plecăm capetele. Dar nu vom încheia înainte de a cânta un cântec scurt.

Vă mai amintiți cântecul nostru scurt: „Eu Îl iubesc”? Este această dragoste pentru El în fiecare inimă? Te rog, soră... Eu apreciez mult felul în care cânti.

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,

Pentru că El m-a iubit întâi

Și a răscumpărat salvarea mea

Pe lemnul Golgotei.

Acum voi cânta un alt cântec:

Credința mea privește sus, la Tine,

Mielule de pe Calvar. Salvator divin!

Acum, ascultă-mă, Te rog!

Depărtează toată vina mea.

O, lasă-mă din această zi, Să fiu întreg al Tău.

Nu lucrează aceasta ceva în voi? Câți dintre voi au fost întăriți? Mie îmi plac mult cântările noi, dar cele vechi mi se par mai duhovnicești.

Eu cred că Duhul Sfânt a fost peste Eddie Pruitt și peste ceilalți poeți care au scris imnurile vechi. Nu credeți aceasta și despre Fanny Crosby?

Nu trece pe lângă mine, nobile Salvator,

Ascultă strigătul meu umil.

Când la alții ești chemat,

Nu trece pe lângă mine.

Tu, Izvorul tuturor mângâierilor mele,

Mai mult decât viața, pentru mine,

Pe cine am pe pământ în afară de Tine?

Pe cine am în cer, decât pe Tine?

Nu este minunat? Aceasta ne face să dorim să cântăm încă o dată „Eu Îl iubesc.”
Noi ne iubim unii pe alții. Dacă nu pot să vă iubesc pe voi, înseamnă că nu Îl iubesc
nici pe El. Amin. Haideți să ne dăm mâinile.

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,

Pentru că El m-a iubit întâi

Și a răscumpărat salvarea mea

Pe lemnul Golgotei

Acum, haideți să ne plecăm capetele. Îl rog pe fratele Williams Junior să vină puțin
aici, ca să conducă adunarea în rugăciune.

Eu îl iubesc pe fratele Williams. El este un credincios tânăr și mă gândesc că este

un slujitor adevărat al lui Dumnezeu, împreună cu micuța lui familie. Eu am avut clipe de părtășie minunate, cu ei și cu micuțul lor fiu Mosley.

Aici în Phoenix, sunt o mulțime de frați și prieteni pe care-i iubesc din inimă și mă gândesc adesea la vedenia pe care mi-a dat-o Domnul atunci când mi-a zis: „Ți-i dau pe toți aceia pe care i-ai iubit și care te iubesc!”

Poate printre noi este cineva care se căiește și îi pare rău pentru păcatele lui. Acolo pe hol este o tânără care plânge. Să ne plecăm capetele un moment și să ne rugăm pentru ea.

Dumnezeule iubit, este ea acea oiță care s-a pierdut în Phoenix? Eu nu știu, Doamne, dar Tu știi, și cred că într-o zi va fi găsită. Deschide-i poarta să poată intra!

Spune-i: „Vino, fiică la Mine! Vino de pe căile obositoare pe care pibegesti! Te-ai rătăcit în întunericul de afară, dar Eu am venit să te regăsesc. Duhul Meu îți vorbește și te readuce în turmă!” Îngăduie Doamne, ca această femeie tânără să pornească pe drumul crucii.

„Adevărat, adevărat vă spun că cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis are viața veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.” (Ioan 5.24).

Îngăduie aceasta, Dumnezeule iubit, și pentru tânăra care plânge.

„...pe cel ce vine la Mine; nu-l voi izgoni afară.” (Ioan 6.37).

În timp ce sfinții se roagă pentru această femeie tânără, amintiți-vă că Pavel a fost

lovit atât de tare cu pietre, încât s-a crezut că a murit, dar când sfinții s-au rugat și și-au pus mâinile peste el, puterea de Viață a readus în el Duhul de Viață.

Dumnezeule, mă rog cu credință pentru acești oameni, ca să fie eliberați de orice duhuri. Îngăduie aceasta, Te rog.

Binecuvântează-ne în timp ce Te așteptăm, fiindcă Te rugăm în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Acum îl rog pe fratele Williams să ne conducă în rugăciunea de încheiere. Amin.

- Amin -